Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Oameni ai muncii din R. P. R.! Luptați cu avînt pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii, în vederea mai bunei aprovizionări a oamenilor muncii cu produse agricole și a industriei cu materii prime!

(Din Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.)

Anul X Seria II-a Nr. 1653 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 19 august 1954

Un an de la plenara lărgită din 19-20 august 1953 a C.C. al P.M.R.

IN CINSTEA marii sărbători naționale de la 23 August, oamenii muncii din patria noastră au obținut mari succese. Convinși că partidul îi conduce pe drumul bunăstării și fericirii, cei ce muncesc luptă cu entuziasm pentru a pune în practică politica partidului de dezvoltare continuă a economiei naționale.

A trecut un an de la plenara lărgită din 19—20 august 1953 a C.C. al P.M.R. care a făcut o amplă analiză a rezultatelor aplicării în viață a politicii partidului îndreptată spre făurirea bunăstării poporului muncitor. Hotărîrile acestei plenare istorice scot și mai mult la iveală faptul că pentru partid și Comitetul său Central nimic nu este mai presus ca grija pentru ca viața celor ce muncesc să devină din zi în zi mai bună. Plenara din 19—20 august a adoptat un vast program de măsuri economice avînd drept obiectiv o serioasă și continuă îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din orașe și sate, precum și o Hotărîre cu privire la sarcinile partidului în vederea îmbunătățirii muncii de partid.

In urma profundei analize făcute, plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 a constatat că pe lîngă rezultatele obținute în lupta pentru creșterea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor, au existat în această direcție o serie de lipsuri. Așa cum a arătat plenara, cauza principală a rămînerii în urmă a creșterii nivelului de trai al populației față de dezvoltarea generală a economiei a constituit-o forțarea ritmului industrializării, mai ales a industriei grele, ceea ce a împiedicat dezvoltarea într-un ritm necesar a agriculturii și producției bunurilor de larg consum. Programul de măsuri economice elaborat de plenară este menit să lichideze disproporția care s-a ivit în dezvoltarea economiei naționale și să ducă la creșterea simțitoare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

In vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, plenara din 19—20 august a C.C. al P.M.R. a arătat că în centrul preocupărilor partidului și guvernului trebuie să stea lichidarea rămînerii în urmă a producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare. In acest scop plenara a hotărît printre altele, dublarea în anii 1953—1955 a investițiilor pentru agricultură și industria bunurilor de larg consum.

Plenara a arătat, totodată, și căile de urmat pentru îndeplinirea programului de măsuri economice chemînd pe oamenii muncii la luptă hotărîtă pentru sporirea producției, ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor și îmbunătățirea calității lor. De o mare importanță este descoperirea și folosirea rezervelor interne, introducerea unei discipline ferme în producție și înfăptuirea unui regim strict de economii.

Datorită muncii avîntate a celor ce muncesc conduși de partid, în perioada care a trecut de la plenară au fost obținute succese însemnate pe drumul înfăptuirii programului măsurilor economice elaborat de C.C. al P.M.R. Numai în primele nouă luni care au trecut de la plenara din august producția a crescut în comparație cu ultimele nouă luni care au precedat plenara astfel: la pîine cu 4,8%, la paste făinoase cu 7,2%, la conserve de carne cu 21,8%, la preparate de carne cu 18,6%, la produse zaharoase cu 41,8%, la articole de menaj din tablă zincată cu 42,5%, la mobilă cu 21,5% etc.

Populației i s-au vîndut în semestrul I al acestui an, prin unitățile comerțului socialist, cu 13,1% mai multe mărfuri decît în semestrul I al anului trecut.

O atenție deosebită a acordat partidul și guvernul în perioada care a trecut de la plenară dezvoltării agriculturii, care în momentul de față constituie veriga principală în lupta pentru dezvoltarea armonioasă a întregii economii naționale și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Lupta pentru îndeplinirea întocmai a programului de măsuri economice elaborat de partid și guvern va determina ca dificultățile care le mai întîmpinăm, îndeosebi în aprovizionarea cu anumite produse, să fie lichidate.

Tineretul muncitor din patria noastră a obținut unele succese în lupta dusă alături de întregul popor muncitor pentru aplicarea programului de măsuri elaborat de plenara din august a C.C. al P.M.R.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, arată însă o seamă de lipsuri serioase în munca U.T.M. care nu este încă la înălțimea sarcinilor mari puse de partid. Sarcina de luptă a U.T.M. în perioada actuală, este de a educa și mobiliza întreaga tînără generație pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R.

Conferința pe țară a U.T.M. care a avut loc de curînd, a exprimat hotărîrea tineretului muncitor de a nu-și precupeți eforturile pentru a aduce o contribuție tot mai rodnică la lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. In cinstea zilei de 23 August — a zecea aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică — tinerii muncitori de la orașe și sate au luptat cu înflăcărare pentru a da viață sarcinilor partidului și au obținut frumoase succese în muncă. Flacăra entuziasmului aprins în inimile tinerilor trebuie să se păstreze mereu vie, mereu mai strălucitoare. Organizațiile U.T.M. trebuie să devină cu adevărat însuflețitoarele tineretului în munca pentru sporirea producției industriale și agricole și a productivității muncii, pentru realizarea de cît mai multe economii și aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Să muncim în așa fel încît nici un tînăr să nu rămînă în afara luptei pentru aducerea la îndeplinire a programului de măsuri economice elaborat de plenara lărgită din 19-20 august 1953 a C.C. al P.M.R.

În întîmpinarea marii sărbători

Schimburi de onoare

La uzinele textile „7 Noiembrie"

Toate sectoarele de muncă ale uzinelor textile „7 Noiembrie" din Capitală au cunoscut miercuri freamătul muncii entuziaste, caracteristic apropierii unei mari sărbători.

In cadrul schimbului de onoare organizat aici în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării țării noastre, muncitoarele schimbului 1 din sectorul filatură au dat peste plan 103 kg. fire de bumbac, iar cele din sectorul țesătorie au realizat 415 m.p. țesături mai mult decît prevedea planul.

Filatoarele fruntașe Antoaneta Răduț și Maria Oancea au fost și în această zi în fruntea întrecerii socialiste. Ele și-au depășit norma cu 43,5 la sută și respectiv 38,4 la sută.

La fabrica „Filimon Sîrbu"

Realizările obținute în schimbul de onoare organizat miercuri la fabrica de ulei „Filimon Sîrbu" din Capitală în cinstea zilei de 23 August au depășit cu mult pe cele din zilele obișnuite de muncă. În primul schimb au fost date peste plan 3500 kg. de ulei brut, 1200 kg. de ulei și grăsimi vegetale comestibile și peste 2000 kg. de uleiuri tehnice.

La realizările obținute a contribuit în mod deosebit brigada de tineret condusă de Gh. Mihai care și-a depășit planul zilnic cu 65 la sută, iar muncitorii fruntași în întrecerea socialistă Ion Marinescu și Nicolae Foita, de la atelierul de întreținere și-au depășit planul cu 80% și respectiv cu sută la sută.

La Combinatul metalurgic-Reșița

În ziua schimbului de onoare organizat în diferite sectoare ale Combinatului metalurgic din Reșița au fost obținute realizări de seamă.

Echipa topitorului Ion Sîrbu a elaborat în primele 8 ore de muncă cu 22 la sută mai multă fontă decît prevedea planul de producție, iar echipa încărcătorului șef Lazăr Dorca și-a depășit norma cu 33,3 la sută.

La fel de fructuoasă a fost și munca brigăzii de lăcătuși condusă de Petru Colojoară. Această echipă și-a depășit planul de producție cu 50 la sută. Lăcătușul Anton Sneider, frezoarea Ana Dorner și forjarul Constantin Perian au dat în ziua schimbului de onoare cîte două norme.

La întreprinderea „Clement Gottwald"

Constructorii de mașini și aparataj electric de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală și-au început miercuri dimineața munca într-un cadru sărbătoresc. În întreprindere a fost organizat un schimb de onoare în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Planul pe întreaga întreprindere a fost depășit în primul schimb cu 88,6 la sută. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de colectivul atelierului matrițerie, care în cele 8 ore de muncă a depășit planul de producție cu 154 la sută. Membrii brigăzii de tineret condusă de Ion Pițigoi, de la secția bobinaj, și-au depășit norma în această zi cu 275 la sută, iar brigada de femei condusă de Ana Pădureanu și-a depășit norma cu 250 la sută. Turnătorul fruntaș în întrecerea socialistă Ștefan Grădinaru a realizat, datorită folosirii metodelor înaintate de muncă și unei mai bune organizări a locului de muncă, o depășire a normei de 375 la sută. Realizări însemnate au obținut în ziua schimbului de onoare și matrițerii Stan Sanciu, care și-a depășit norma cu 300 la sută și Dumitru Tugurlan, cu 225 la sută.

(Agerpres)

Angajamentul a fost îndeplinit

Nu de mult, reluînd inițiativa tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, tineretul uzinei noastre și-a luat angajamentul să realizeze pînă la sfîrșitul anului, economii echivalente cu prețul de cost a cinci tractoare.

Pînă la 10 august au fost realizate economii echivalente cu prețul de cost a trei tractoare, depășindu-se astfel angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

Insuflețiți de realizările obținute pînă acum, tineretul uzinei de tractoare intensifică și mai mult munca în vederea îndeplinirii cu succes a angajamentului luat.

ȘTEFANESCU VASILE
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. de la uzinele de tractoare din Orașul Stalin

Consfătuiri ale oamenilor muncii din Capitală

In întîmpinarea zilei de 23 August în numeroase întreprinderi și instituții din Capitală au loc în aceste zile consfătuiri ale oamenilor muncii în care aceștia trec în revistă izbînzile dobîndite în muncă în cei 10 ani glorioși care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Dăm mai jos cîteva aspecte de la consfătuirile care au avut loc :

La Uzinele „Mao Țze-dun"

Numeroși tineri și vîrstnici s-au adunat într-o consfătuire unde au ascultat cuvîntul comuniștilor și agitatorilor care au vorbit despre realizările obținute în cei 10 ani, despre viața lor dinainte, sub regimul burghezo-moșieresc cît și despre traiul nou și tot mai luminos pe care îl trăiesc astăzi. Comunistul Micu Emil de la secția mecanică 1 și muncitorul Călin Alexandru de la secția sculărie au povestit despre vremurile cînd lucrau la patroni. Despre condițiile în care muncesc astăzi au vorbit tinerii Ion Rachinoiu de la secția montaj, Ion Apostolescu, Bera Ion, cu toții fruntași în producție care în cinstea lui 23 August au depășit normele cu 120—150 la sută. Ei au arătat că datorită regimului democrat-popular, uzina lor s-a dezvoltat, iar muncitorii tineri și vîrstnici au înregistrat succese deosebite. Tinerii din uzină cunosc astăzi o altă viață. Sînt 230 de tineri care aplică metode înaintate și 6 tineri inovatori. Dintre ei face parte și tovarășul Ștefan Manolache de la secția forjă. Brigăzile de tineret în număr de 5 printre care fruntașă este brigada nr. 1, condusă de Gheorghe Bratu, contribuie din plin la realizarea planului pe întreprindere, la toți indicii.

In cinstea zilei de 23 August, muncitorii uzinei „Mao Țze-dun" au realizat peste 300 mii lei economii, dovadă a dragostei lor pentru partidul nostru care ne călăuzește pașii spre o viață mereu mai bună.

La întreprinderea „Victoria Socialistă"

Luînd cuvîntul la consfătuirea care a avut loc în cadrul întreprinderii, muncitorul Alexandru Munteanu a vorbit despre adîncile transformări care au avut loc în cei 10 ani de la eliberare. El a povestit despre condițiile înrobitoare de muncă care existau în trecut în fabrica lor, pe cînd aceasta aparținea patronilor, despre faptul că cei 20 de muncitori îmbrăcați în haine rupte și flămînzi, robotеau de dimineață pînă seara timp de 16—18 ore pe zi pentru huzurul patronului.

In locul vechii întreprinderi, cu o singură presă, se ridică astăzi o întreprindere mare, cu zeci de mașini moderne, în care muncesc un număr mare de muncitori pentru care munca a devenit o chestiune de cinste, o datorie patriotică.

De unde a pornit chemarea

Sub îndrumarea comitetului regional de partid, Consiliul sindical regional Constanța, împreună cu sfatul popular regional, au analizat în cadrul unei consfătuiri rezultatele obținute în întrecerea socialistă din cele 12 unități agricole socialiste, care au lansat chemarea în cinstea zilei de 23 August.

Din analiza făcută și din discuțiile purtate a reieșit că majoritatea unităților au obținut succese frumoase în realizarea angajamentelor. Astfel la gospodăria agricolă de stat din Pietroiu s-a reușit ca de pe o suprafață de 440 ha. să se recolteze peste plan cîte 600 kg. grîu la hectar, iar recoltatul păioaselor s-a terminat cu 5 zile mai înainte.

Multă însuflețire au dovedit și muncitorii centrului mecanic Constanța pentru îndeplinirea angajamentelor luate. Datorită acestui lucru productivitatea muncii a crescut cu 7,3 la sută peste sarcina planificată, iar prețul de cost a fost redus cu 11 la sută peste angajament. Prin valorificarea deșeurilor și recondiționarea de piese s-au economisit 166.770 lei.

Tractoriștii de la S.M.T. Cobadin au dat un sprijin puternic țăranilor muncitori în executarea lucrărilor agricole la timp. Ei au făcut prășitul mecanic pe o suprafață cu 658 hectare mai mare decît cea planificată, iar pentru folosirea din plin a capacității de lucru a mașinilor agricole ei au confecționat 8 dispozitive de cupluri de batoze și secerători-legători și au aplicat metoda graficului orar la treieriș la 3 batoze. Totodată au economisit 10.000 kg. combustibil și au recuperat 5.000 kg. ulei pentru regenerare.

Membrii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din Palazul Mare și-au îndeplinit întocmai angajamentul luat de a poleniza suplimentar artificial suprafața însămînțată cu porumb, floarea soarelui și lucernă. Tot odată ei au valorificat prin cooperație și prin piața țărănească 117.787 kg. legume, 711 kg. carne, 1528 kg. brînză, 20.574 litri lapte și 12.500 ouă. Realizări frumoase au obținut colectiviștii din Cobadin. În sectorul zootehnic ei au obținut 5400 litri lapte de oaie în loc de 1800 litri — cît era angajamentul, și 800 păsări în loc de 200. Numărul porcilor a fost sporit la 108 — față de 86 cît prevede planul. Cu mijloace proprii colectiviștii au construit o maternitate pentru 190 scroafe, un grajd pentru 80 de vite și o magazie pentru depozitat cerealele cu o capacitate mare.

Participanții la consfătuire, înarmați cu învățămintele pozitive ale acestui rodnic schimb de experiență s-au întors la locurile lor de muncă pătrunși de voința și mai puternică de a folosi din plin toată priceperea lor pentru obținerea de noi succese în muncă în întîmpinarea celei de a X-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Să desfășurăm și mai puternic întrecerea socialistă în unitățile agricole socialiste, pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre, factor de seamă în ridicarea bunăstării oamenilor muncii.

Au terminat treierișul

CRAIOVA (de la corespondentul nostru, **Oprea Sîrbu**). Că țăranii muncitori din raionul Calafat, regiunea Craiova, au muncit cu multă hărnicie să strîngă recolta la timp și fără pierderi, o dovedesc faptele. Ei s-au angajat ca sărbătoarea zilei de 23 August să-i găsească cu treierișul terminat și cu toate cotele predate statului. Prin rîvna și însuflețirea cu care au muncit, țăranii muncitori din raionul Calafat s-au întrecut pe ei înșiși. Ei și-au îndeplinit angajamentul luat cu 12 zile înainte de termenul stabilit.

Fruntași la treieriș au fost muncitorii gospodăriei agricole de stat din comuna Moțăței, colectiviștii din Maglavit, Poiana mare, Piscul vechi, întovărășiții din comuna Piscul nou precum și țăranii muncitori din comuna Desa și altele.

• A început finala concursului echipelor artistice ale căminelor culturale

Miercuri în sala Teatrului Consiliului Central al Sindicatelor în fața unei numeroase asistențe formată din oameni ai muncii, oameni de artă, tineri etc. a început desfășurarea etapei finale a celui de al 3-lea concurs pe țară între echipele artistice de amatori ale căminelor culturale, caselor de citit de la orașe și sate și ale colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Dumitru Mihalache, director general adjunct în Ministerul Culturii. Vorbitorul a arătat că din miile de formații care au participat la concurs au fost selecționate pentru faza finală numeroase formațiuni artistice fruntașe ai artei noastre populare.

AZI ÎN DECADA

SPECTACOLE: **Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin — Teatrul de vară** (ora 20): Sînziana și Pepelea (Teatrul tineretului); **Arenele libertății** (ora 20): Program de cîntece și dansuri (Ansamblul M.A.I.); **Parcul de cultură și sport „23 August" — Teatrul de vară** (ora 20): Concert de muzică ușoară și populară romînească (orchestra Radio); **Teatrul de vară N. Bălcescu** (ora 20): Miniaturi pe portativ (Teatrul de estradă) **Grădina Boema** (ora 20): Lumina de la Ulmi (Teatrul Municipal); **Grădina Filimon Sîrbu** (ora 20): Concert simfonic (orchestra cinematografiei); **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.** (ora 20): Rusalca; **Teatrul I. L. Caragiale — sala Comedia** (ora 20): Pentru fericirea poporului; **Teatrul Armatei**, str. Uranus (ora 20): Spectacol de estradă (echipa artistică a C.C.A.); **Uzinele 23 August** (ora 17,30): Spectacol dat de echipele artistice de amatori; **F. C. Gh. Gheorghiu-Dej** (ora 17,30): Spectacol dat de echipele artistice de amatori.

ÎNTÎLNIRI: **Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"**: Intîlnirea scriitorului Mihai Beniuc cu cititorii; **Uzinele „Vasile Roaită"** (ora 15,30): Întîlnirea scriitorului Ieronim Șerbu cu cititorii.

DECADA MANIFESTĂRILOR CULTURALE

ARTIȘTII AMATORI DIN SUCEAVA

Din toate colțurile țării au sosit să-și arate măiestria echipe de jocuri, orchestre populare, coruri, soliști vocali, dansatori și instrumentiști. Tocmai din nordul Moldovei și-a trimis la concurs reprezentanții ei și regiunea Suceava.

★

Sînt în regiune nenumărate coruri ale căminelor culturale. Dintre toate însă cel mai bun s-a dovedit a fi cel din comuna Vama, raionul Cîmpulung, format din peste 80 de țărani muncitori, majoritatea tineri. Mulți dintre coriști sînt activiști vechi ai căminului cultural din Vama, din anii 1949-50, de cînd s-a organizat primul cor în comună. N-a existat concurs artistic, sărbătoare populară, eveniment artistic deosebit, de la care să lipsească formația corală din Vama. An de an ea și-a îmbunătățit repertoriul și și-a desăvîrșit măestria artistică. Corul din Vama are în repertoriu peste 40 de cîntece; printre cele mai îndrăgite de coriști sînt: „Spune-mi inimioară", de M. Bazavan, „Cîntec tineresc de sărbătoare", de Tulicov, „Steagul partidului", de Matei Socor, „Sub al păcii stindard" de Ion Chirescu și altele. Dragi le sînt coriștilor și cîntecele locale moldovenești, culese și armonizate de compozitorii și dirijorii din regiune.

La concursul din 1951 corul din Vama a fost clasat al doilea pe regiune. Tare s-au mîhnit atunci coriștii că n-au reușit să fie în frunte: totuși, nu s-au descurajat.

— Nu-i nimic, om munci mai mult și la alt concurs om fi primii...

Și așa s-a întîmplat. După o muncă intensă, la concursul de anul acesta corul s-a clasat primul pe regiune.

Tinerii dansatori Petru Luchian, Petru Carp și Constantin Ocu din comuna Tudora, regiunea Suceava, interpretînd dansul cu tema „Să-i învățăm și pe cei mici".

★

Cine n-a văzut vreodată o echipă de jocuri din Moldova de nord, cu flăcăi voinici și sprinteni, îmbrăcați în cămăși înflorate, cu bundițe și căciuli brumării, cu cizme și ițari strînși pe picior și fete subțirele și svelte?

Intrecerea pentru locul I pe regiune s-a dat între o seamă de echipe de jocuri foarte bune, cunoscute nu numai în regiunea Suceava, ci în întreaga țară: echipele de jocuri din Pîrtești (raionul Gura Humorului), Serafimești și Tudora (raionul Botoșani). A reușit echipa din Tudora, o echipă tînără, formată din utemiști harnici la muncă și buni la joc, care prezintă cîteva suite de jocuri autentice moldovenești: „Cărășelul", „Ciobănașul de la Tudora", „Boghii", (așa se spune prin părțile Moldovei la bobi), „Chindia" și „Rața". Programul se încheie cu o „Bătută" îndrăcită, care saltă de pe scaune pe spectatori și stîrnește ropote de aplauze.

Și mai au jucătorii din Tudora niște strigături frumoase pe care se întrec să le chiuie Gheorghe Busuioc, Ion Bobocea, Sofia Pachițeanu și Ruxandra Poteraș.

★

Este în raionul Fălticeni un sătuc numit Gulia.

Așa mic cum este, în satul acesta se găsesc adevărate comori ale artei populare: cîntăreți din vioară, din cobză și țambal. Sînt mulți cîntăreți în Gulia, dar învățătorul Alexandru Arșinel i-a ales pe cei mai buni și a format cu ei o orchestră populară. In 1951, la concurs, orchestra nu număra decît vreo 7 persoane, dar și așa, a ajuns la finala de la București, unde a luat un premiu special. Acum căminul cultural din satul Gulia s-a prezentat cu o orchestră formată din 17 persoane, o orchestră închegată și puternică, din care fac parte adevărați maeștri ai arcușului ca Nicolae Păsnicuțu și Gagiu Petre, or, neîntrecutul cobzar Petre Baicu, cunoscut în întreaga regiune.

Valoarea tarafului din Gulia stă însă nu numai în măestria execuției, ci cu deosebire în bogăția repertoriului pe care-l interpretează. Au fost chemați cei mai bătrîni lăutari ai satului, care, la rugămintea celor tineri, au scormonit în amintirea anilor și au zis din arcuș cîntece vechi, bătrînești, de sute de ani. Tinerii le-au prins pe dată, învățătorul Arșinel le-a armonizat și astfel repertoriul a fost îmbogățit cu cîntece valoroase ca „Ruseasca de la Probota", „Bătuta moldovenească", „Ruseasca rușeștilor" și altele. Dar pe lîngă acestea, taraful, ajutat de învățător, a creat melodii noi care exprimă bucuria de a trăi liber și de a munci cu spor, așa cum sînt cîntecele: „Hora timpurilor noi", „Sîrba cea nouă" și încă altele.

★

Din regiunea Suceava au venit la finala concursului și cîțiva soliști vocali și instrumentiști precum și recitatori.

Valeria Prundeanu din comuna Capu satului (raionul Cîmpulung) cîntă melodii populare locale: „Colo-n vale-n vadul larg", „Mărioară de la munte", „Foicică de-un dudău", „Ionel cu păr bălai" și altele. Ea nu este însă numai o interpretă a minunatelor melodii populare ci și o creatoare de cîntece noi, cu conținut izvorît din viața nouă care se clădește în satele patriei noastre. Fluierașii Ilie Cazacu, din comuna Fundul Moldovei (raionul Cîmpulung) și Ion Pușcașu din comuna Dolhasca (raionul Fălticeni) se vor întrece și ei la finala concursului cu cei mai buni fluierași din țară. Iar tînăra Virginia Lemteș din Vama, raionul Cîmpulung a învățat multe poezii pentru concurs.

Aceștia sînt cei mai buni artiști amatori ai căminelor culturale din regiunea Suceava, care reprezintă arta populară a Moldovei de Nord la finala celui de al treilea concurs artistic pe țară.

LASCAR STANCU

Miercuri pe scenele Capitalei

Miercuri după amiază în sălile de teatru și cinematograf din Capitală, pe estradele din parcuri au fost prezentate în continuare spectacole în cadrul Decadei manifestărilor culturale.

La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a fost prezentat un spectacol cu opera „Dama de pică" a marelui compozitor clasic rus Ceaikovski. Din distribuție au făcut parte P. Ștefănescu-Goangă, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Ioana Nicola-Știrbei, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, Maria Snejina, artistă emerită a R.P.R., Garbis Zobian, Alexandru Vîrgolici și alții.

Colectivul Teatrului Tineretului a dat un spectacol la grădina „Filimon Sîrbu" cu piesa „Simeon Albac", lucrare a tinerilor scriitori dramatici Silvia Andreescu și Teodor Mănescu.

Noua lucrare dramatică a scriitoarei Maria Banuș, „Îndrăgostiții" a fost prezentată în sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale" în distribuția de la premieră.

Spectacole au mai avut loc la Teatrul de vară „N. Bălcescu" unde Ansamblul de estradă a prezentat spectacolul „Și Ilie face Sport".

În sala Dalles a avut loc un concert de muzică de cameră. În program au figurat Sonata pentru pian de Ana Severa Bențiа, la pian compozitoarea. Suita pentru vioară și pian de Dumitru Bughici, în interpretarea lui Anton Adrian Sarvaș și Ion Filionescu și Sonata pentru violă și pian de Mihail Jora, în interpretarea lui Alexandru Rădulescu și Ion Filionescu. În partea doua a programului Cuartetul Tineretului, laureat al concursului tinerilor soliști, format din Lucian Savin, Mendi Rosenblum, Wilhelm Berger și Alfons Capitanovici, a interpretat Cuartetul de coarde în la major de Mihail Andricu, maestru emerit al artei din R.P.R.

La Teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" un numeros public a asistat la concertul de muzică ușoară romînească dat de Ansamblul de estradă sub conducerea lui H. Mălineanu. Programul a cuprins peste 30 de piese de muzică ușoară romînească, în primă audiție.

ÎN PREAJMA MARII SĂRBĂTORI

Drum deschis creației

I. Iser
Artist emerit al R.P.R.

Zilele trecute s-a deschis în sala Dalles o nouă expoziție de artă grafică. Pe mine, ca vechi desenator, m-a bucurat organizarea unei astfel de expoziții și m-am grăbit să-mi aduc și eu aportul. Am muncit cu exigență sporită la crearea lucrărilor pentru această expoziție.

Arta grafică cu toate ramurile ei: desenul, ilustrația, afișul, gravura în lemn, în aramă, îmi sînt apropiate și mă pasionau încă din tinerețe. Această ramură a artelor plastice era însă cu totul desconsiderată în tinerețea mea. Dacă te-ai fi dus la vreun ministru al guvernelor de tristă amintire din acei ani neguroși și i-ai fi vorbit despre o expoziție de artă grafică te-ar fi privit cu dispreț în cazul cel mai bun. Abia în anii luminoși de acum, arta grafică a căpătat prețuirea pe care o merită.

Dar pentru că veni vorba despre felul în care erau considerați — sau mai bine zis desconsiderați — artiștii plastici în trecut, am să povestesc cîteva întîmplări din tinerețea mea.

Era prin anul 1903-1904 cînd tatăl meu mi-a spus să-mi caut de treabă, să-mi cîștig singur pîinea pentru că el nu mă mai poate întreține.

Primele mele lucrări (5-6 caricaturi) pe care le-am expus la București n-au fost prezentate în sălile unei expoziții, ci în vitrina unui magazin. Pe atunci tinerii începători nu aveau posibilitatea să-și expună lucrările în condiții prielnice, să se afirme. Tinerii trebuiau să înfrunte multe greutăți pentru a răzbate în viață. Așa că nici soarta mea n-a fost mai bună ca a altora.

Se pare totuși că în rîndul iubitorilor de artă (erau și pe atunci ce-i drept puțini, dar erau) au plăcut caricaturile mele așa că la puțin timp după întoarcerea mea acasă am primit propunerea unui angajament. Scrisoarea care vorbea despre acest lucru a sosit la Ploești (orașul meu de baștină), iar eu nu aveam nici o lețcaie în buzunar. Mi se părea că l-am prins pe dumnezeu de picioare cu acest angajament. Dar cum să ajung la București? Cum? Am umblat prin tot Ploeștiul pînă am găsit un cunoscut căruia am reușit să-i vînd o lucrare de a mea, și astfel mi-am procurat bani de tren.

In fine am ajuns la redacția ziarului care îmi trimisese scrisoarea. Dar ce să vezi? Mi s-a spus că nu mă pot angaja deoarece caricaturistul lor nu mai pleca — așa cum anunțase — în străinătate, și deci să mai încerc „peste șase luni".

Pe atunci nici nu se putea vorbi de vre-un ajutor din partea statului, despre fond plastic sau despre comenzi permanente de stat. Fiecare trăia așa cum putea.

Cu mult greu după cîțiva ani îmi cîștigasem totuși reputația de caricaturist politic. De multe ori văzuseră reprezentanții partidelor istorice, liberali și conservatori, chipurile lor caricaturizate în ziar.

Acest lucru nu putea să le fie pe plac. De aceea ori de cîte ori vroiam să deschid o expoziție mi se puneau piedici, eram controlat și suspectat. Le era teamă mai marilor vremii că în sălile expozițiilor mele vizitatorii vor putea întîlni lucrări care să satirizeze venalitatea și nedreptatea ce se făcea oamenilor simpli.

Tinerii noștri trebuie să țină minte eforturile pe care înaintașii lor le-au făcut pentru a duce înainte steagul artei plastice naționale. Astăzi tinerii care au aptitudini se pot dezvolta, își pot afirma talentul. Sălile expozițiilor le stau astăzi la dispoziție, condițiile materiale le sînt asigurate.

Ori de cîte ori parcurg sălile unei noi expoziții caut să citesc în noile lucrări ale tineretului perspectivele artelor noastre plastice și trebuie să spun că de multe ori citesc lucruri care mă bucură. Avem destule cadre tinere așa cum este de pildă Dan Hatmanu care au perspective frumoase.

Dar tinerii au datoria să învețe, să învețe zi de zi din lucrările artiștilor noștri plastici, să urmeze pildele înaintașilor lor care în ciuda greutăților au creat lucrări de valoare.

Cît de bucuros este astăzi creatorul de artă cînd vizitează expozițiile. Publicul este din ce în ce mai numeros și-l judecă pe artist prin prisma lucrărilor, a realizărilor sale. Creatorul are astăzi sentimentul că nu mai lucrează în van ci pentru poporul care îi judecă și apreciază lucrările. In trecut, la pinacoteca Ateneului nu întîlneai aproape pe nimeni. Pe cine interesa dintre burghezii îmbuibați de atunci opere ca ale lui Grigorescu, ori Th. Aman, pline de adevărul vieții?

Și de sigur că nici tinerii nu s-ar fi putut dezvolta, nici bătrînii nu ar fi putut să-și dea atît de bine seama de întunericul trecutului dacă nu ar fi existat 23 August 1944, dacă creația artistică nu ar fi fost descătușată.

Mîndria de a crea opere tot mai valoroase ne însuflețește și pe noi vîrstnicii și este mare lucru pentru mine, un pictor bătrîn, să-mi dau seama astăzi cît de mare lucru înseamnă să înlături ceea ce e vechi în creația ta, să muncești, să te perfecționezi pentru a crea opere realist-socialiste care să însuflețească la noi fapte poporul muncitor.

Condiții nemaiîntîlnite în trecut

Benedict Dabija
actor la Teatrul Municipal

Istoria teatrului romînesc a fost pînă în ziua eliberării patriei noastre plină de pagini triste, din care, noi, actorii tineri, am putut afla vitregia condițiilor de viață a celor mai mulți dintre marii noștri predecesori. Un Aristia, un Pascaly și atîtea alte figuri de mare valoare din trecut, au fost siliți să îngenuncheze în timpul pe drumul către culmile artei lor actoricești din cauza condițiilor grele materiale și morale pe care le-au avut de suportat.

Alte condiții la care nici nu puteau visa în trecut artiștii — asigură azi în patria noastră liberă, dezvoltarea multilaterală a tinerelor talente, avîntul spre artă al generației noastre de ucenici ai teatrului. Suflul vieții noi m-a întîmpinat și m-a învăluit odată cu primii pași pe care i-am făcut în institutul de teatru.

Profesorii noștri, dragii noștri maeștri, ne-au urmărit pas cu pas activitatea, ne-au îndrumat spre însușirea măiestriei artistice. Pentru mine zilele de muncă încordată sub călăuzirea iubitului artist al poporului N. Bălțățeanu, dascăl plin de pasiune, vor rămîne neuitate.

Astfel, imediat după terminarea Institutului am fost încadrat la Teatrul Municipal, unde am primit roluri variate printre care rolul titular în „Mitrea Cocor" și un rol de răspundere în „Lumina de la Ulmi".

Nu poate fi o mai înaltă năzuință pentru un actor din generația noastră decît să facă toate eforturile pentru a se dovedi demn de grija părintească a partidului și guvernului care chezășuiesc înflorirea continuă a artei noastre noi, a scumpei noastre republici populare.

Povestește un pandur...

Trecuse de miezul nopții. Sub geana înecată în negura pădurii, tanchiștii se odihneau. Exercițiul de noapte se sfîrșise și acum discutau veseli la foc. „Atacul" lor fusese fulgerător și sprijinită de pistolari, subunitatea de tancuri străpunse pozițiile inamicului.

Din depărtare se auzea răpăitul neîntrerupt al mitralierelor. Infanteria pornise la atac. Din cînd în cînd, fulgerele rachetelor luminau cerul poleind în argintiu vîrfurile arborilor.

— Sînt bine pregătiți infanteriștii — vorbi un tanchist așezat pe o buturugă. Ați văzut ce frumos au luptat pistolarii? Ca la o luptă adevărată...

Așezați pe buturugi sau pe frunzișul moale, tanchiștii stăteau roată în jurul comandantului. In mijlocul lor cîteva lemne ardeau înăbușit, pîlpîindu-se sfios limbile flăcărilor.

Unul dintre tanchiști aruncă pe foc cîteva vreascuri care se aprinseră dintr-odată trozmind. Fața comandantului se vedea acum mai bine, luminată de pîlpîirea focului. Avea sprîncenele bogate, arcuite și ochii mari, blînzi. Fruntea îi era brăzdată de o cută mare, roșie, care se sfîrșea sub șlemofonul descheiat la bărbie. Fuma. Cînd trăgea din țigară, fața i se lumina și mai mult. Era un om de vîrstă mijlocie, bine zidit.

— Așa a fost și atunci... vorbi încet comandantul de parcă s-ar fi adresat propriilor sale gînduri. Aceeași poziție. am atacat după aceleași principii... doar că în loc de proiectile oarbe, șuerau atunci șrapnele, branduri iar Katiușa vuia prelung.

Comandantul se opri și privind fețele ostașilor ce-l urmăreau cu răsuflarea tăiată zîmbi:

— Vă rugăm tovarășe comandant, povestiți-ne. Vrem să știm cum a fost atunci, cum au luptat pandurii...

In ochii ofițerului se aprinse un licăr. Trase din țigară și privind spre limbile de foc ce izvorau dintre vreascuri, începu să vorbească.

Tanchiștii se apropiară și mai mult de foc.

Nu se auzea decît vocea cunoscută a comandantului care povestea și foșnetul frunzișului mîngîiat de vîntul ușor de vară.

— Era prin toamna lui 1944. Inaintam pe drumurile desfundate de ploi ale Ardealului nostru. Oamenii din satele eliberate ne întîmpinau cu flori și urale de bucurie. In dreapta noastră luptau sovieticii. Bucată cu bucată, pămîntul Ardealului era dezrobit, iar fasciștii distruși se retrăgeau în spre nord. Cu cît coloana noastră se apropia de Abrud, drumul devenea mai greu de străbătut. Obosiți de drum, înaintam încet, cu băgare de seamă. In drumul nostru, moții ne rugau să-i primim în rîndurile noastre, pentru a lupta împotriva cotropitorilor.

...La Vașcău, hitleriștii ocupaseră o foarte bună poziție de apărare. Aveau sub ochi ca-n palmă șoseaua care venea dinspre Abrud, pe care înainta coloana noastră. Artileria și aruncătoarele lor băteau șoseaua metru cu metru. Am încercat noi cîteva atacuri dar n-am reușit să spargem linia de apărare a inamicului... Auziți? făcu el un semn spre liniile „inamice" — așa lătrau și mitralierele hitleriștilor camuflate în partea cealaltă a munților Bihorului. Noi aveam tunuri de cîmp pe care nu le puteam manevra ușor în munți.

Nemții nu puteau fi scoși din bîrlog decît numai dacă pandurii, strecurîndu-se pe poteci și înfruntînd înălțimea munților Bihorului treceau dincolo, pentru a cădea în spatele poziției inamice. Și am trecut peste munți!... Atunci am fost eu rănit... să vedeți cum a fost...

Tanchiștii își opriseră parcă și răsuflarea. Țigările fumegau uitate între degete. Unul dintre ei mai aruncă un braț de găteje peste foc. Intunericul nopții începu încet, să se destrame. Printre copaci se vedea un ochi de cer, presărat cu o puzderie de stele.

— „Eram în prima zi după al doilea atac respins de nemți — continuă comandantul. Pandurii avuseseră o zi întreagă liberă. Am scris acasă, ne-am bărbierit, am îngrijit de armament, ca întotdeauna înaintea unui atac greu. Ofițerii cercetau hărțile și le însemnau cu creioane de toate culorile. Agenții alergau de la un loc la altul transmițînd ordinele comandanților. Am aflat curînd: comandamentul nostru pregătea un atac pentru a-i scoate pe nemți din Vașcău.

Am fost numit comandantul grupei care trebuia să plece în incursiune. L-am luat cu mine pe pandurul Vlad Petru, pe sergentul Moraru Constantin, amîndoi oameni de nădejde și încă doi panduri. Nici unul dintre noi nu cunoștea locul. Pentru aceasta am luat cu noi un moț, care să ne fie călăuză la trecerea peste munții Bihorului. E drept că urcușul a fost greu... Incepusem tocmai să coborîm cînd din dreapta noastră o pușcă mitralieră a prins să răpăie. Pandurul Vlad Petru a căzut primul. L-am văzut prăbușindu-se și în aceiași clipă am simțit o arsură la cap. Fusesem rănit, dar nu m-am oprit. Ne-am pitulat și, strecurîndu-ne pe sub brădet, ne-am apropiat de cuibul de foc hitlerist. Cînd am fost aproape am aruncat o grenadă distrugînd pușca mitralieră nemțească și capturînd o „limbă".

Ne-am întors la comandament cu prizonierul capturat și cu vestea că munții pot fi trecuți..."

Pe deasupra pădurii o rachetă roșie se avîntă sprintenă în întuneric. Comandantul se întrerupse, ațintindu-și ochii acolo unde a căzut racheta. Nu se mai auzea nici un foc de armă: probabil că infanteriștii terminaseră exercițiul de luptă.

— Și cum a mai fost? — întrebă un tanchist.

— Am raportat comandantului că munții pot fi trecuți și în seara aceea, tot o astfel de rachetă a anunțat trecerea coloanei de panduri peste munții Bihorului.

...Urcușul a fost greu. Nu-i prea ușor să mergi 12 km. numai urcînd. Ajutîndu-se unul pe altul, sprijinindu-se de copaci, pandurii străbăteau cu greu împotrivirea munților. O ploaie rece de toamnă începuse să se cearnă. Oboseala și frigul îngreuna mult înaintarea noastră. Și parcă nici odată nu fusese atît de întuneric.

Toată noaptea am mers. Ne-am strecurat neobservați printre avantposturile lor și ne-am stabilit la vreo 200 metri înapoia liniilor inamice.

Incepuseră să se ivească zorile. Ca la un semn, deodată zeci de tunuri începură să bubuie. Proiectilele Katiușei șuierau pe deasupra noastră, din spre dreapta, și explodau în poziția inamică. Sovieticii ne pregăteau atacul.

...Auzind Katiușa, locotenentul Costea, un om foarte cumsecade, de prin părțile Botoșanilor, vorbi către noi: „Auziți, panduri! La dreapta noastră tovarășii sovietici le cîntă nemților din Katiușa imnul morții. Ii vor zdrobi. Inainte!"

Intr-un iureș am pornit la atac. Sergentul Moraru Constantin era rănit. Dar refuză să fie dus și luptă înainte. Fasciștii fugeau...

Din partea stîngă a poziției inamice, patru tancuri porniseră la contraatac. Atunci sublocotenentul de panduri Turturică, comandantul nostru de pluton, cu un avînt nemaipomenit se aruncă pe un tanc și incendiindu-l, sări în aer odată cu tancul explodat. Din grupa mea caporalul Stan și caporalul Pîndaru incendiară și ei două din tancuri. Dar rămase un al patrulea tanc nemțesc ce venea spre noi vărsînd potop de foc. Ne vedeam pierduți cînd un proiectil de tun antitanc țîșni din apropiere și pătrunse prin blindajul „tigrului". Din tufiș răsări un ostaș bălai ce ne făcu zîmbind un semn prietenesc.

— Harașo!

In spatele tancurilor incendiate infanteria nemțească fugea îngrozită. Pe urmele lor secerîndu-i și străpungîndu-i cu baioneta alergau pandurii și ostașii frați cu steluțe roșii la bonete.

Așa au luptat pandurii atunci împotriva celor care ne-au cotropit țara. Jurămîntul sfînt depus atunci cînd în fața noastră a apărut pămîntul scump al patriei era pe buzele tuturor... „Jur poporului meu robit de nemți să lupt pentru libertatea și propășirea lui..."

Comandantul tăcu. Tanchiștii, cu fețele întunecate și cu pumnii strînși, priveau la jarul care se topea încet, acoperindu-se de scrum.

— Mai tîrziu regimentul a primit drapelul de luptă și la numele glorioasei divizii de panduri „Tudor Vladimirescu" s-a adăugat „Debrețin", în amintirea victoriei cucerite acolo. Subunitatea noastră face parte din această unitate. Fiți demni de această tradiție de glorie..."

Din spre poziția de „luptă" a infanteriștilor se auzi din nou răpăit de mitralieră. Zgomotul „luptei" nu fusese niciodată atît de puternic.

De printre pomi, în fața comandantului apăru un infanterist, agent de legătură.

— Tovarășe comandant, situația nou creată în exercițiu ne impune să contra atacăm pe „inamic".

— La mașini — ordonă comandantul subunității de tancuri.

Motoarele începură să duduie, pămîntul începu să se cutremure și într-un iureș, în vuietul șenilelor, tanchiștii porniră la „contraatac", să-i sprijine pe infanteriști pentru distrugerea „inamicului".

Peste crestele pomilor zorile se ridicau încet vestind o nouă zi de muncă...

S. IONESCU

RECUNOȘTINȚĂ ELIBERATORILOR

In zilele însorite ale primăverii lui 1944, unitățile Armatei Sovietice dădeau lovituri de moarte fasciștilor. Pe frontul de la Iași, focul nimicitor al artileriei și al aviației sovietice distrugea pozițiile de apărare ale hitleriștilor înnebuniți de groază. Eliberarea care se apropia era acum așteptată cu înfrigurare. Și așteptările, speranțele, n-au fost zadarnice: glorioșii ostași sovietici au zdrobit și alungat armatele fasciste de pe teritoriul țării noastre, dîndu-ne astfel libertatea și independența națională. Acest vis devenit realitate, a fost dobîndit cu sacrificiul a mii și zeci de mii de ostași și ofițeri fii ai poporului sovietic, care și-au dat viața pentru fericirea noastră, pentru libertatea și fericirea întregii omeniri.

Printre primele localități din țara noastră care au fost eliberate se află și satul Ungheni din comuna Bosia, regiunea Iași. Și aici — ca și în alte numeroase localități — s-au dat lupte înverșunate. Locuitorii din Ungheni nu vor uita niciodată zilele acelea furtunoase, dar mai ales de eroii sovietici care au stropit cu sînge pămîntul eliberat și și-au dat viața pentru fericirea lor, pentru liniștea căminurilor lor, ca și a întregului nostru popor muncitor.

Drept recunoștință pentru jertfele ostașilor căzuți, în Ungheni s-a clădit un monument al eroilor sovietici. Ridicat din plăci de beton, la o înălțime de peste cincisprezece metri, împrejmuit cu un frumos grilaj de fier și ornamentat cu straturi de flori, monumentul întruchipează sentimentele calde ale poporului nostru față de marele popor sovietic.

Deseori ți se întîmplă să vezi bărbați ori femei, copii și bătrîni care, trecînd prin fața monumentului, se opresc pentru cîteva clipe, se descoperă, iar numai după aceea pornesc mai departe. Pionieri, elevi și eleve ai Școlii Elementare de 7 ani vin și ei deseori și depun buchețele cu flori la monument, în timp ce glasurile lor subțiri deslușesc: „Slava soviețchim gheroiam", „Vecinaia slava voinam soviețchi armii..."

In fiecare an, în preajma zilei de 23 August — aniversarea eliberării Patriei noastre — numeroși locuitori din Ungheni, vin la monument unde depun buchete de flori. In vederea aniversării a zece ani de la eliberare s-au făcut însă pregătiri deosebite. S-au confecționat mai multe coroane, iar în ziua stabilită, oamenii din sat au venit într-un număr neobișnuit de mare.

Cinstirea memoriei celor căzuți vitejește a început printr-o scurtă conferință a tovarășului Bogdan. El a vorbit despre jertfele ostașilor sovietici, despre ajutorul multilateral și dezinteresat ce-l primim din partea Uniunii Sovietice.

După păstrarea unui moment de reculegere, pionierele Marin Florica și Panacovschi Maria, țăranii muncitori Zamfir Oancea, Deliu Vasile, Sava Didina și Albu Florica au depus coroane cu flori la monumentul celor căzuți.

Sătenii din Ungheni, ca și întregul nostru popor muncitor nu vor uita niciodată măreţele fapte de arme ale ostașilor sovietici.

M. MAIER

Ajutorul Uniunii Sovietice, factor de bază în dezvoltarea industriei noastre ușoare

Simion Ștefan
locțiitor al ministrului Industriei Ușoare

Cu o deosebită bucurie întîmpină poporul nostru cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Datorită eliberării țării și sprijinului frățesc al marii Uniuni Sovietice, poporul nostru și-a cucerit adevărata sa independență națională și a putut crea regimul de democrație populară.

In urma noilor condiții politice au devenit posibile transformări fundamentale în economia noastră națională.

Forțele de producție ale țării au fost puse în slujba satisfacerii nevoilor materiale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Intre Uniunea Sovietică și țara noastră s-au creiat relații de tip nou, necunoscute în trecut în istorie, relații bazate pe deplina egalitate a țărilor mari și mici, pe respectul reciproc și colaborare frățească.

Cu ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice am obținut importante succese în lichidarea înapoierii economice și culturale a țării, în construirea socialismului în patria noastră. Avînd măreața experiență sovietică, producția industrială în anii puterii populare a depășit cu mult nivelul din vremea capitalismului. Prin înzestrarea industriei cu utilaje din cele mai perfecționate, am avut posibilitatea de a crea în țară o industrie proprie, producătoare de mașini, atît de necesară dezvoltării patriei noastre.

Din Uniunea Sovietică, țara noastră a primit și primește materie primă, mașini moderne, fabrici și uzine întregi dintre care o bună parte servesc dezvoltării industriei ușoare. Datorită ajutorului sovietic, în țara noastră au putut fi fabricate pentru prima dată mașini de tot felul care înainte se importau din străinătate și au putut fi create ramuri industriale noi.

Industria ușoară ca și celelalte ramuri ale economiei naționale s-au dezvoltat în trecut în mod anarhic, după interesele diferiților capitaliști din țară și străinătate, care urmăreau realizarea unor profituri maxime.

Industria ușoară din țara noastră s-a găsit într-o situație deosebit de grea în perioada de după război din cauza sabotajului capitaliștilor. Pentru industria textilă care depindea în întregime în privința materiei prime de străinătate, pericolul stagnării producției părea de neînlăturat.

Punerea la dispoziție de către Uniunea Sovietică a materiilor prime de bază și a materialelor auxiliare a dat posibilitatea reînceperii lucrului în fabrici.

Astfel, imediat după eliberarea țării numai livrările masive de bumbac sovietic au permis reînceperea producției în filaturi și țesătorii, care în momentul eliberării țării noastre erau oprite din lipsă de materie primă.

Prin înzestrarea cu utilaj nou a întreprinderilor și prin îmbunătățirea folosirii utilajului, s-a ajuns la extinderea producției, la creșterea productivității și la mărirea acumulărilor socialiste.

De atunci și pînă în prezent Uniunea Sovietică ne-a livrat și ne livrează importante cantități de bumbac puf în baza acordurilor economice încheiate cu țara noastră. Uniunea Sovietică ne-a dat un prețios ajutor și prin semințe selecționate, diverse mașini, specialiști în creiarea și dezvoltarea în țara noastră a culturilor de bumbac.

De asemenea, Uniunea Sovietică ne-a trimis materie primă și pentru celelalte ramuri industriale ca: lînă, cauciuc, precum și diferite materiale auxiliare: coloranți, piese de schimb și altele.

La data naționalizării, în industria noastră erau multe unități mici, lipsite de tehnicitate cu o slabă productivitate și cu un utilaj vechi și foarte uzat. A fost necesar de a se crea unități mari, puternice, capabile a se dezvolta în viitor. In organizarea întreprinderilor, în întrebuințarea utilajului, ca și în stabilirea modului în care aveau să funcționeze, experiența Uniunii Sovietice a constituit un prețios ajutor. Odată cu această acțiune de regrupare, profilare și sistematizare a întreprinderilor, s-a trecut la construirea de noi întreprinderi cu mare capacitate de producție, dotate cu un utilaj modern cu mare productivitate.

In proiectarea, construirea și utilarea noilor fabrici, industria ușoară a primit un permanent sprijin, deosebit de prețios, fără de care nu ar fi fost posibil să se dezvolte și să facă față sarcinilor mari pe care le avea.

In sectorul bumbac, exista o mare disproporție între capacitatea redusă a filaturilor față de aceea mult mai mare a țesătoriilor.

Pentru a reduce această disproporție, avînd sprijinul Uniunii Sovietice, s-a mărit capacitatea în filaturi cu noi întreprinderi și secții. Printre acestea se numără și filatura Moldova-Botoșani, filatura Industria Textilă-Lugoj, „Gheorghe Doja" și altele. In cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, va funcționa o nouă filatură la Arad.

Pentru prelucrarea primară a bumbacului indigen și alimentarea cu puf a filaturilor, au fost construite întreprinderi pentru egrenat bumbacul (separarea fibrei de sămînță) la Arsache, Cerna, Poporul, Poroschia și altele.

Cea mai modernă fabrică de egrenat bumbac, „Republica", are o capacitate de producție de peste 10 ori mai mare decît aceea necesară pentru folosirea întregii cantități de bumbac recoltată în anul 1944. Ea a fost inaugurată duminică 15 august.

La 23 August 1954, vor intra în producție două întreprinderi de egrenare a căror capacitate mărește capacitatea totală a sectorului preindustrializării bumbacului cu circa 30 la sută. Toate aceste întreprinderi ca și topitoriile de in și cînepă de la Luduș și Joseni au fost construite în întregime după proiecte primite în cadrul ajutorului tehnic din Uniunea Sovietică și dotate cu utilaj de înaltă productivitate, primit tot din Uniunea Sovietică.

In sectorul preindustrializării, ajutorul Uniunii Sovietice, de asemenea, ne-a fost de folos. Am importat din U.R.S.S. cele mai moderne mașini pentru prelucrarea culturilor de in și cînepă.

Un lucru deosebit este și acela că întreprinderile de preindustrializare a plantelor textile nu au existat acum 10 ani în țara noastră și că ele au fost create și dezvoltate în anii puterii populare cu ajutorul Uniunii Sovietice. Sînt în curs de construcție, după proiecte și cu utilaj sovietic, filaturile de la Fălticeni și Gheorghieni, care vor fi date în exploatare în cursul anului 1955.

Printre alte fabrici construite cu utilaj sovietic se numără și fabrica de garnituri de carde elastice din Tg. Mureș a cărei producție acoperă în întregime necesarul filaturilor noastre.

De asemenea s-au creat unele unități noi ca întreprinderea Textila Grivița-București, fabrică de sortat, spălat și pieptănat lînă, în scopul utilizării raționale a linuriior, întreprindere modernă cu utilaj sovietic.

In cadrul ajutorului tehnic ne-au sosit războaie de țesut, mașini de canetat, diferite mașini de cusut pentru confecții speciale, mașini de cusut talpă și fețe de încălțăminte, mașini de tras pe calapod, mașini de șlefuit (de carnat), valțuri, calandre, mori pentru industria cauciucului, strunguri, prese, raboteze, mașini de rectificat și altele.

In țara noastră au venit proiectanți sovietici, tehnologi, geotehnicieni, hidrologi, constructori, energeticieni, instalatori, specialiști în mecanizări interioare din a căror experiență proiectanții noștri au putut să cunoască și să-și însușească linia de proiectare sovietică.

Pe baza experienței sovietice, a fost creat în țara noastră Institutul de Proiectări al Industriei Ușoare. Proiectanții din Institut folosesc bogata documentație tehnică sovietică, atît în ceea ce privește metodele de calcul, normele de proiectare, indicii tehnici, cît și concepțiile arhitectonice și de construcție.

Din contactul strîns cu proiectanții de înaltă calificare tehnică ce compuneau brigăzilor sovietice și din însușirea cunoștințelor prin consultarea manualelor de specialitate sovietică s-au putut pregăti și specializa cadre noi de proiectanți. Astfel, noi întreprinderi au fost construite după proiecte făcute de proiectanții noștri care au folosit înalta tehnică sovietică și experiența căpătată de la brigăzile de proiectanți sovietici.

Dintre acestea sînt fabrica de dantele „Solidaritatea" din Satu-Mare, o fabrică de piese de schimb pentru industria ușoară, stații de egrenat bumbac, topitorii de in și cînepă și sînt în curs de construcție o fabrică de porțelan de menaj, fabrici de egrenat bumbac, un combinat de cauciuc, o fabrică de încălțăminte și altele.

Literatura tehnică sovietică constituie un izvor permanent de îndrumare a inginerilor, tehnicienilor și proiectanților din industria ușoară, atît în ceea ce privește rezolvarea problemelor curente ale producției cît și în problemele tehnice de concepție.

Tot pe linia ajutorului tehnic sovietic s-a primit documentația pentru fabricarea mănușilor dielectrice rezistente pînă la 12.000 wolți. Aceste mănuși în trecut se importau, iar azi, pe cale de laborator, s-a pus la punct fabricarea lor pe scară industrială.

De asemenea a fost primită documentația pentru aparatele de suflat sticlă, care au avantajul că apără sănătatea muncitorilor sticlari și dau o producție de bună calitate.

Dezvoltarea bazei tehnice a producției face ca cerințele de calificare a muncitorilor să fie mai mari.

Creșterea nivelului de cunoștințe generale și tehnice se face nu numai prin diferitele forme de învățămînt, ci și nemijlocit în producție. Datorită grijii permanente a partidului și guvernului pentru creșterea nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii, calificarea muncitorilor crește necontenit.

Numeroși ingineri și tehnicieni din industria noastră ușoară se specializează în Uniunea Sovietică ridicîndu-și calificarea, iar la întoarcerea în țară aplică cu succes în producție cunoștințele acumulate.

Astfel, unul din tehnicienii care a studiat în Uniunea Sovietică a contribuit la schimbarea profilului întreprinderii „Tehnica tricotajelor și confecțiilor" care pune la dispoziția sectorului de tricotaje un număr de dispozitive, mașini și piese de schimb (ace și platine de tricotat) care nu se fabricau înainte în țară.

Un puternic factor care contribuie la perfecționarea permanentă a organizării muncii producției este întrecerea socialistă. Astăzi, întrecerea socialistă se dezvoltă nu numai în întindere, ci și în adîncime, crește forța ei inovatoare, transformatoare.

Caracteristic pentru avîntul actual al întrecerii este faptul că muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderi își propun să-și îndeplinească prevederile planului din acest an nu numai în ceea ce privește sarcinile cantitative, ci și în ceea ce privește sarcinile calitative: productivitate, calitate, sortiment, preț de cost etc. In întrecerea socialistă s-au ridicat noi cadre de fruntași, ajungîndu-se la un număr de 24.173 fruntași.

Printre ei sînt inițiatori de noi metode ca: Elena Chișiu, Niculaie Militaru, Vera Mihoc, Antoaneta Alexovici, care au reușit să obțină rezultate deosebite în mărirea producției și productivității muncii, în îmbunătățirea calității, în realizarea de economii și reducerea prețului de cost. Aceste inițiative au fost îmbrățișate cu dragoste și entuziasm de marea majoritate a muncitorilor din industria noastră socialistă.

Prin întrecerea socialistă izvorăsc necontenit noi posibilități în vederea îmbunătățirii tehnicii în producție, în vederea perfecționării și organizării muncii.

Un sprijin efectiv în munca de zi cu zi a muncitorilor din toate sectoarele industriei ușoare, îl constituie folosirea înaintatelor metode de muncă sovietice, cu ajutorul cărora muncitorii noștri obțin rezultate deosebite.

Valoarea producției globale a crescut în anul 1953 față de anul 1949 (primul an de economie planificată) cu 206.4 la sută. Față de producția din anul 1950 (considerat ca 100 la sută) producția pe ramuri industriale realizată în cadrul anului 1953 este următoarea:

— în sectorul bumbac, în și cînepă 153,3%.
— în sectorul lînă și mătase 144,1%.
— în sectorul tricotaje și confecții 178,1%.
— în sectorul pielărie și cauciuc 144,8%.
— în sectorul sticlă și ceramică fină 158,4%.
— în sectorul articole de uz casnic 202,3%.

Pe linia trasată de plenara din 19—20 august 1953 — în întîmpinarea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre și a celui de al doilea congres al Partidului Muncitoresc Romîn, antrenați cu și mai mult elan în întrecerea socialistă, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din industria ușoară se străduiesc a da mereu mai multe bunuri de larg consum, în vederea satisfacerii nevoilor mereu crescînde ale maselor muncitoare.

In cinstea zilei de 23 August, cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre, intensificăm întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului la toți indicii, pentru înfăptuirea programului de măsuri economice adoptate de partid și guvern, în vederea dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Avînd înainte exemplul succeselor dobîndite de Uniunea Sovietică, poporul nostru muncitor pășește mai hotărît în lupta pentru construirea socialismului.

Poporul nostru nutrește o dragoste nemărginită față de Uniunea Sovietică, marea noastră sprijinitoare în construirea vieții noi.

Viaţa U. T. M.

Pentru un nivel tot mai înalt al muncii organizaţiei noastre

Plenara lărgită a Comitetului regional U.T.M. Stalin

Zilele trecute a avut loc plenara lărgită a comitetului regional U.T.M. Stalin în care s-a discutat despre măsurile ce trebuiesc luate pentru îmbunătăţirea muncii organizaţiilor U.T.M .în lumina hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. şi a documentelor Conferinţei pe ţară a U.T.M.

La lucrările plenarei lărgite a comitetului regional U.T.M. au luat parte tov. Gheorghe Augustin prim secretar al comitetului regional P.M.R. Stalin şi tov. Trofin Virgil, secretar al C.C. al U.T.M.

In expunerea prezentată în cadrul acestei plenare de tov. Trofin Virgil s-a subliniat importanţa deosebită pe care o prezintă Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. în vederea antrenării şi mai active a întregului tineret la lupta pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

Expunerea a scos în evidenţă de asemenea o seamă de rezultate obţinute de tinerii din regiunea Stalin în lupta pentru îndeplinirea planurilor de producţie a întreprinderilor industriale, pentru creşterea producţiei bunurilor de larg consum. Vorbitorul a arătat în continuare aportul adus de tinerii ţărani muncitori la creşterea producţiei agricole şi munca organizaţiilor U.T.M. de la sate pentru lărgirea continuă a sectorului socialist al agriculturii arătîndu-se şi unele rezultate obţinute în munca de educaţie a tineretului.

„Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. — a spus în continuare vorbitorul — a scos în evidenţă faptul că deşi există unele rezultate. în munca U.T.M., activitatea sa nu este încă la înălţimea sarcinilor puse de partid. Această apreciere a conducerii partidului a fost confirmată cu prisosinţă de către lucrările Conferinţei pe ţară a U.T.M.".

In continuare vorbitorul s-a ocupat amănunţit de lipsurile care mai există în munca organizaţiilor de bază U.T.M. din regiunea Stalin în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953.

În activitatea organizaţiilor U.T.M. din industrie există mult formalism şi superficialitate, lipsă de preocupare permanentă faţă de viabilitatea întrecerii socialiste, de conţinutul muncii brigăzilor de tineret şi a posturilor utemiste de control. Există o slabă preocupare a organizaţiilor U.T.M. pentru întărirea disciplinei în muncă şi dezvoltarea permanentă a grijii tineretului pentru păstrarea şi apărarea bunului obştesc. Şi lucrul acesta se poate observa cu uşurinţă în activitatea organizaţiilor U.T.M. de la „Steagul Roşu", Uzinele de tractoare din Oraşul Stalin, 9 Mai Agnita etc.

Munca organizaţiilor U.T.M. la sate şi în deosebi munca politică în rîndul tinerilor ţărani muncitori din sectorul individual continuă să rămînă în urmă. Ea nu este legată de sarcinile principale trasate de partid pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre.

Lipsuri mari există încă în munca cu tinerii studioşi. Organizaţiile U.T.M. din şcoli şi facultăţi nu au desfăşurat o muncă satisfăcătoare pentru a cultiva în rîndul elevilor şi studenţilor simţul de răspundere faţă de învăţătură. Un mare număr de elevi şi studenţi printre care numeroşi utemişti şi cadre de organizaţie rămîn corigenţi şi repetenţi aşa cum s-a întîmplat la liceul Al. Sahia din Tîrnăveni, la facultatea de ameliorare din cadrul Institutului Forestier etc.

Una din lipsurile principale în activitatea organizaţiilor U.T.M. o constituie slaba muncă de educaţie comunistă a tineretului.

Organizaţiile U.T.M. s-au ocupat nesatisfăcător de însuşirea permanentă de către tineret a bazelor marxism-leninismului, de educarea lui în spiritul dragostei nemărginite faţă de patrie şi popor, faţă de partid şi guvern în spiritul internaţionalismului proletar. Nu au fost folosite numeroasele mijloace ce ne stau la îndemînă pentru a cultiva la tineri trăsăturile caracteristice comunistului cum sînt : voinţa şi hotărîrea fermă de a învinge greutăţile, de a lupta cu toate forţele pînă la jertfirea de sine, pentru cauza partidului.

Invăţămîntul politic U.T.M. s-a desfăşurat la un nivel cu totul necorespunzător, rupt de sarcinile politice şi economice puse de partid în etapa actuală. Exemplu în această direcţie pot fi date raioanele Rupea, Făgăraş etc, care din totalul de utemişti au cuprins în formele de învăţămînt numai 27—28 la sută.

Toate aceste lipsuri au fost dezbătute pe larg şi în cadrul conferinţei pe ţară a U.T.M. Ele sînt strîns legate de stilul defectuos de muncă al comitetului regional U.T.M., al aparatului său.

Participanţii la discuţii au scos în evidenţă numeroase lipsuri din munca aparatului comitetului regional şi comitetelor raionale U.T.M.

Una din principalele slăbiciuni criticate de plenară a fost lipsa de competenţă a multor activişti ai secţiilor comitetului regional în problemele specifice ale muncii.

O parte din activiştii secţiei muncitoreşti-agrare nu s-au străduit să înveţe în continuu, să se ridice la nivelul sarcinilor ce le stau în faţă. Calificarea lor de bază nu s-au străduit să şi-o ridice necontenit, urmînd pentru aceasta cursurile corespunzătoare ale institutelor noastre de învăţămînt superior. Unii din activiştii acestor secţii nu cunosc de multe ori nici cele mai elementare probleme ale politicii partidului nostru la sate. Au slabe cunoştinţe agro-zootehnice.

In cuvîntul său tovarăşul Alexandru Lucaci, prim-secretar al comitetului raional U.T.M. Rupea, a arătat că au fost numeroase cazuri cînd regiunea a trimis în raioane instructori slab pregătiţi care mai rău încurcau treaba „Iar în alte dăţi — a arătat în continuare vorbitorul — cînd ceream sprijin regiunii în diferite probleme ni se vorbea de atitudine de plîngăreţ".

Lipsa de competenţă a unor activişti a făcut ca la unele comitete raionale, cum sînt, de pildă, cel de la Mediaş, Sibiu etc, să se înfiripe formalismul, să aibe loc în rîndul unor activişti, manifestări de mahalagism.

Grave lipsuri au fost manifestate şi în munca cu cadrele utemiste. Ele nu au fost întotdeauna educate în spiritul sănătos al criticii şi autocriticii. Mai sînt cazuri ca de exemplu la raionul Făgăraş cu primul secretar al comitetului raional U.T.M., tov. Ladislau, sau tov. Mihăilă Gh. de la comitetul orăşenesc U.T.M. Mediaş, care nu iau în seamă criticile şi propunerile venite din partea tinerilor, au atitudini de înăbuşire a criticii de jos şi au o poziţie lipsită de răspundere, birocratică, faţă de cererile tinerilor. Una din cauzele slăbirii muncii unor secţii a comitetului regional, cum ar fi de exemplu secţiile muncitoresc-agrară şi şcoli medii şi pionieri şi a unor raioane, mai ales a acelora cu un profund caracter agrar, se datoreşte şi practicii comitetului regional de a trimite în munca acestor secţii activişti slab pregătiţi care nu au corespuns în alte munci. Lucrul acesta a făcut ca munca acestor secţii şi raioane să se menţină la un nivel scăzut.

Neînţelegînd că educarea tineretului se face prin întreaga activitate a organizaţiei şi în primul rînd prin muncă, în procesul luptei pentru construirea socialismului, mulţi activişti ai comitetului regional au desfăşurat o muncă sectară, unilaterală, fiecare ocupîndu-se numai de problemele muncii secţiei lui. Comitetul regional U.T.M. nu a luat la timp măsuri pentru a stîrpi această stare de lucruri. Aşa după cum a arătat în cuvîntul său tov. Ianole Tudor, instructor al comitetului regional, membrii biroului regional stau mai mult prin şedinţe, elaborînd atîtea hotărîri încît la un moment dat te-ncurci prin ele. Membrii biroului regional U.T.M., consideră că toate problemele muncii U.T.M. se pot rezolva prin şedinţe, rupîndu-se în felul acesta de teren, de problemele vieţii de fiecare zi a tineretului. „De la începutul anului 1954 şi pînă acum — a arătat la discuţii tov. Vasile Ştefănescu, secretarul organizaţiei U.T.M. a uzinelor de tractoare din Oraşul Stalin — tovarăşul Vereş, prim secretar al comitetului regional U.T.M., a venit în organizaţia noastră doar o singură dată". şi aceasta cu toate că se cunoştea la comitetul regional că în munca acestei organizaţii de bază există multă gălăgie şi paradă, multă fanfaronadă. Concluziile plenarei au subliniat necesitatea aplicării în practică a conducerii colective, apropierea de masele tineretului, strîngerea legăturii cu acestea, instruirea şi pregătirea temeinică a cadrelor utemiste.

Lucrările plenarei lărgite a comitetului regional U.T.M. au dat o mare atenţie problemelor vieţii interne de organizaţie, scoţînd la iveală o serie de slăbiciuni ale muncii organizaţiilor U.T.M. în această direcţie.

De asemenea s-a arătat că una din slăbiciunile cele mai mari ale activităţii organizaţiilor U.T.M o constituie creşterea necorespunzătoare a rîndurilor U.T.M. în special la sate.

Participanţii la plenară au criticat cu asprime atitudinea de nepăsare faţă de atragerea tinerelor fete in U.T.M. îndeosebi la sate, manifestată în activitatea a numeroase organizaţii de bază şi organe de conducere U.T.M., atitudine ce-şi are rădăcini în concepţia burgheză de subapreciere a capacităţii şi puterii de muncă a fetelor.

Lucrările plenarei au arătat de asemenea că sînt multe organizaţii U.T.M. care calcă democraţia internă de organizaţie şi Statutul U.T.M. excluzînd sau sancţionînd fără discernămînt numeroşi tineri. In multe organizaţii U.T.M. critica şi autocritica nu este folosită ca principală armă de îndreptare a lipsurilor.

Adunările utemiste nu au devenit încă o adevărată şcoală de educaţie comunistă a tineretului, nu sînt folosite pentru a dezvolta simţul de răspundere al utemiştilor, pentru ai educa în spiritul intransigenţei faţă de lipsuri. Mai sînt organizaţii de bază ca cele de la „8 Mai" din Mediaş, G.A.S.-Rupea etc. unde adunările lipsite de conţinut au devenit destul de frecvente. Aşa după cum a arătat în cuvîntul său, şi tovarăşul Gheşpan Ladislau, instructor al comitetului regional U.T.M., majoritatea adunărilor generale au un caracter şablon, discută la infinit aceleaşi lucruri, devenind plictisitoare, neatractive.

Sînt încă foarte mulţi utemişti care nu au sarcini concrete şi stau pasivi faţă de problemele ce le are de rezolvat în perioada actuală organizaţia noastră. Nu se munceşte suficient pentru ridicarea conştiinţei comuniste, a iniţiativei şi simţului de răspundere faţă de sarcini al activiştilor şi membrilor U.T.M.

Ocupîndu-se în mod special în cuvîntarea sa de problema adunărilor utemiste şi a sarcinilor ce trebuiesc date fiecărui utemist în parte, tovarăşul Gheorghe Augustin prim secretar al comitetului regional P.M.R. a subliniat necesitatea pregătirii temeinice a adunărilor utemiste. El a arătat că ordinea de zi pentru adunări trebuie căutată în problemele pe care le ridică munca practică din întreprinderea, satul sau şcoala respectivă, probleme care preocupă pe tineri. În felul acesta adunările vor fi nu numai atractive dar vor avea şi un profund caracter educativ. Vorbind despre necesitatea însărcinării fiecărui utemist cu o treabă concretă, tov. Augustin a arătat că lucrul acesta nu este tocmai uşor. Realizarea lui cere un studiu amănunţit al specificului muncii, o analiză cît mai profundă a vieţii economice, politice şi culturale a locului de muncă respectiv, şi de aici cunoaşterea reală a necesităţilor pe care le pune munca practică din întreprinderea, satul sau şcoala respectivă. Numai în felul acesta se poate realiza o adevărată repartizare justă a sarcinilor pe fiecare utemist.

Pentru lichidarea lipsurilor existente pînă acum, pentru îmbunătăţirea muncii organizaţiilor U. T. M. din regiune, plenara a atras atenţia tuturor activiştilor utemişti asupra necesităţii ridicării rapide a muncii organizaţiilor de bază U.T.M., prin pregătirea şi ajutorarea concretă a cadrelor de conducere din organizaţiile de bază, prin întărirea continuă a vieţii interne de organizaţie, prin îmbunătăţirea ei în conţinut. Este absolut necesar a arătat plenara, îmbunătăţirea urgentă a stilului de muncă a activiştilor utemişti. Numai în felul acesta vom putea ridica munca organizaţiilor U.T.M. la nivelul sarcinilor puse de partid în faţa organizaţiei noastre.

P. ISPAS

Decorarea unor mineri fruntaşi

Luni după amiază la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a avut loc solemnitatea înmînării unor decoraţii.

Au fost decoraţi cu Ordinul Muncii pentru muncă excepţională şi succese obţinute în producţie 72 muncitori, tehnicieni şi ingineri mineri, fruntaşi în producţie, din industria carboniferă şi 68 muncitori, tehnicieni şi ingineri mineri fruntaşi în producţie, din cadrul industriei metalurgice.

La solemnitatea înmînării decoraţiilor au luat parte tovarăşii: dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunării Naţionale, Gh. Marussi, locţiitor al secretarului Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Bujor Almăşan, locţiitor al ministrului Industriei Cărbunelui, ing. Traian Iancu, locţiitor al ministrului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, Ion Vrabie, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi alţii.

După înmînarea decoraţiilor, tovarăşul dr. Petru Groza a felicitat călduros pe minerii decoraţi, urîndu-le noi succese în producţie.

In numele celor distinşi cu Ordinul Muncii au luat cuvîntul minerul fruntaş Cornel Cenuşă, de la mina Petrila, Eugen Csaszar, şef de sector de la mina Petrila, ing. Alexandru Săsăran, de la mina Rodna Veche şi minerul fruntaş Gh. Ganţa, de la Baia Mare, care au mulţumit călduros pentru înaltele distincţii acordate.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Institutul de Ştiinţe Economice şi Planificare, „Vladimir Ilici Lenin" din Bucureşti, Piaţa M. Eminescu nr. 6 Tel. 1.06.10. anunţă că înscrierile la cursurile fără frecvenţă pentru Facultatea de planificare, finanţe şi credit şi statistică, se fac pînă în ziua de 31 august 1954.

Examenul de admitere va avea loc între 10—17 septembrie a.c. şi se va da la următoarele discipline: Limba romînă, Limba rusă, Matematici, Geografia fizică generală şi Geografia R.P.R.

Informaţii suplimentare se pot da zilnic la Institut, iar pentru Facultatea de statistică în Calea Şerban Vodă nr 22.

★

Ministerul Invăţămîntului comunică :

La şcolile medii tehnice care mai au locuri libere în anul I, se va da examen de admitere pentru ocuparea acestor locuri în ziua de 28 august a.c.

Inscrierile se fac la secretariatele şcolilor respective pînă la 27 august a.c.

★

Marţi au sosit în Capitală, ca invitaţi ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., în cadrul „vacanţelor păcii", trei oaspeţi din Franţa: dr. Jean Pierre May, electroradiolog al spitalelor din Paris, membru în Consiliul Mondial al Păcii, membru în comisia permanentă a mişcării pentru pace din Franţa, Louis Vautier, consilier general al Departamentului Seine, secretarul Consiliului Păcii din Paris şi din departamentul Seine şi Leon Mulatier, preşedintele Consiliului păcii din departamentul Dordogne, preşedinte al comitetului de luptă împotriva „comunităţii defensive europene" din Montignac-Dordogne.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost salutaţi de M. Macavei, preşedinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, dr. I. Bogdan, membru în Biroul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Cristea Pantazi, secretar al Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii din R.P.R. şi alţii.

★

Miercuri după amiază a sosit în Capitală o delegaţie a Uniunii Femeilor Democrate din Suedia, invitate de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Din delegaţie fac parte : Rut Adler, preşedintele Comitetului de luptă pentru pace din oraşul Goteborg, conducătoarea delegaţiei, Eva Nordholn şi Gunvor Johansson, activiste ale Uniunii Femeilor democrate din Suedia.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, oaspetele au fost întîmpinate de reprezentate ale Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. (Agerpres)

A TOMA

Cutează, tinereţe...

BRIGAZILOR UTEMISTE

Voi, tineri clăditori şi făclieri,
Pieptiş aţi spart tunel prin negrul ieri
Pod alb aţi arcuit peste abise.
Podind şi hăul dintre fapt şi vise.

Ciocanele stîrneau din cuib vultanii,
Şi ziua se-ntrecea la spor cu anii, —
Tînjea de veci jar negru-n subpămîntă,
I-aţi spus : — Hai sus, fii viaţă, arzi şi cîntă !

Dar forţa ce vă-naripa barosul
Era mereu, el, nevăzut, — colosul
Părtaş la tot ce-i sfînt avînt, — Partidul —
Şi suflul său făcea să cadă zidul.

Căzură munţii, mlaştine secară, —
Cutează mai departe, tinereţe, —
Bravi clăditori, primenitori de ţară.

Partid, mai dă-le ţeluri şi poveţe
Chiar din greşeli să crească şi să-nveţe
Şi spre mai sus să-şi pună scară peste scară.

„Vei trăi în lupta noastră..."

Nicolae Tăutu

Seară de aprilie 1949... Cu emoţie am sunat la uşa locuinţei poetului A. Toma. Am venit sub braţ cu manuscrisul poemului „Şi s-au întors pădurile-napoi". Veneam de la Sinaia şi îmi stăruia încă vie în gînd imaginea Caraimanului în primăvară. Muntele avea fruntea încă încăruntită de neaua netopită, dar în adîncul pădurilor sale fremăta nestăvilită primăvara proaspătă cu vuietul torenţilor repezi şi primii ghiocei. La fel îmi apăru şi poetul cu tîmplele albite şi cu sufletul străbătut de un clocotitor elan tineresc, primăvăratec.

Într-un birou modest începurăm lucrul asupra manuscrisului adus de mine. Prin geamul întredeschis apăreau primele stele ale amurgului vineţiu. Intimidat nu ştiam ce să admir mai întîi : pe cîntăreţul curajos al poporului nostru pentru libertate, pe cel care a înfruntat netemător urgia fascistă, neclintit de pe baricada rezistenţei noastre sau pe minunatul, caldul şi bunul sfătuitor de lîngă mine, maestru neîntrecut al tehnicii poetice. Era multă zgură în versurile mele de începător. Dar cu cîtă dragoste şi pasiune îmi ajuta iscusitul meşteşugar să-mi deţelenesc poemul, să-mi plivesc buruienile, să rămînă numai rodul aurit al stilului adevărat. Îmi împărtăşea toate tainele scrisului, toată muzica ritmului şi perfecţiunea rimei, toată experienţa şi măiestria sa acumulată în peste cincizeci de ani de muncă încordată. Pentru fiecare fragment reuşit ochii săi calzi şi vii se bucurau ca de succesul propriei opere, pentru fiecare stufăriş neclar din poezia mea, luptam împreună să-l scoatem la lumină. Mai cunoaşteţi vreun maestru care să se dăruiască atît de dezinteresat, de sincer, cu atîta dragoste poeziei unui tînăr ucenic al scrisului ?

Eu nu am mai întîlnit niciodată !

Stelele dispăruseră una cîte una. Prin geamul întredeschis apăreau primele raze ale zorilor. Nici nu am observat cum a trecut adînca întindere a nopţii. Tinereţea mea păli în faţa entuziasmului maestrului. Eu eram doar cel obosit. Din cele douăzeci şi patru de ore ale zilei, maestrul lucrase douăzeci şi două. Îmi spuse privind îndelung nesfîrşitul cerului siniliu al dimineţii :

— Vezi, stelele rămîn mai departe deşi nu le vedem... Le simţim mereu lîngă noi...

A doua noapte am petrecut-o tot deasupra manuscrisului. Îmi amintesc că pentru o clipă tocul s-a oprit în mîna dascălului meu. Poetul a dus mîna la inimă. Dar numai pentru o clipă, aşa ca un fulger deasupra Caraimanului în largul cer al primăverii. A zîmbit ca şi cum nu s-ar fi întîmplat nimic şi a pornit să-mi corecteze mai departe poemul. Era a şasea noapte petrecută la masa de lucru!

Şi tot lucrînd a înfruntat şi moartea. A căzut ca un ostaş în prima linie, a căzut peste manuscrisul neterminat. Un eroism discret, anonim, de fiecare zi. A căzut drept, neplecat, îndrăzneţ :

„De-ar fi — sub steag — prematur
să mă frîng,
Din mîini mi-l smulgă-n goană
luptătorii.
Mă frîng, dar nu mă îndoiesc,
nu plîng —
Ştiu — el va fîlfîi — pe înaltele
victorii !"

Era o amiază senină cînd l-am condus pe ultimul lui drum. Copiii aruncau flori proaspete, rupte din grădină, spre carul mortuar. Chipul poetului era la fel de frumos, de liniştit, doar puţin mai slăbit şi mai palid. Avea acelaşi început de zîmbet ca atunci cînd privea răsăritul din dimineaţa lui aprilie 1949... Pentru prima dată ochii lui nu te cercetau cu dragoste şi vioiciune. Dar parcă auzeam vorbele rostite atunci la cumpăna zorilor :

— Vezi, stelele rămîn mai departe deşi nu le vedem...

Aşa vei rămîne maestre şi părinte în clocotul luptei noastre pentru fericirea omului. Nu te vom vedea dar te vom simţi lîngă noi, în cărţi şi în inimi. Vei urca alături de noi scările de argint ale socialismului şi scările de aur ale comunismului ! Vei păşi lîngă fiecare generaţie tînăr, neînduplecat şi nerăpus niciodată de colbul vremurilor. Pentru că ne-ai dăruit gîndul, lupta, inima şi talentul. Pentru că ai stat neplecat în primele rînduri. Pentru că în versurile noastre mai pulsează dragostea, atenţia şi sfatul dăruit nouă. Pentru că eşti prezent în fiecare zi cu spada versului tău atît de preţuit :

„Vei trăi în lupta noastră
Ca steaua în zi albastră.
Nu se vede clar o ştim
Că-i pe cer şi o slăvim,
Nu se vede dar o ştim
Că-i alături şi-o iubim".

Incetarea din viaţă a profesorului Ionescu Siseşti

În ziua de 17 august 1954 a încetat din viaţă în vîrstă de 66 de ani profesorul N. Ionescu Siseşti, şeful catedrei de neurologie a Institutului Medico-Farmaceutic Bucureşti, director de secţie în Institutul de neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei R.P.R.

Elev şi continuator al lui Gh. Marinescu a dus mai departe şi a aprofundat metoda anatomo-clinică. Lucrările sale ştiinţifice despre siringomielie, siringobulbie şi encefalite au adus contribuţii însemnate în domeniul studiului bolilor nervoase.

În ultimii ani, a desfăşurat o activitate rodnică în cadrul Institutului de neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei R.P.R. unde a întreprins cercetări asupra particularităţilor structurale ale creierului sugarilor şi asupra modalităţii deosebite de reacţie a acestuia la infecţii.

Prof. N. Ionescu Siseşti a continuat tradiţia şcolii neurologice romîneşti şi a ridicat noi cadre, a contribuit la aplicarea şi răspîndirea învăţăturii lui I. P. Pavlov, fiind apreciat şi iubit de studenţii, elevii şi colaboratorii săi, cărora a reuşit să le inspire interesul şi dragostea pentru studiul neurologiei.

Pentru meritele sale deosebite i s-a acordat titlul de medic emerit al R.P.R.

Medicina romînească şi învăţămîntul medical — se arată în necrologul semnat de Acad. C. I. Parhon, dr. Marinescu Voinea, ministrul Sănătăţii, dr. I. Ardeleanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., dr. I. Bogdan, dr. Al. Bulia, dr. Th. Burghelea, acad. M. Ciucă, dr. E. Krigbel, acad. D. Danielopolu, dr. State Drăgănescu, dr. I. Făgărăşanu, acad. N. Hortolomei, acad. A. Kreindler, acad. N. Gh. Lupu, acad. St. Milcu, rectorul I.M.F. Bucureşti, dr. M. Nasta, membru corespondent al Academiei R.P.R., acad. St. Gh. Nicolau, acad. St. S. Nicolau şi de alţii precum şi de corpul didactic al I.M.F. Bucureşti, Institutul de neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei R.P.R., personalul clinicii de neurologie şi al spitalului Colentina — au pierdut prin moartea lui N. Ionescu Siseşti un eminent medic şi profesor.

Miercuri la ora 16 în prezenţa a numeroşi academicieni, profesori, medici, studenţi a avut loc la Facultatea de medicină generală o ceremonie funebră. Au luat cuvîntul Marcel Saragea, locţiitor al ministrului Sănătăţii, acad. St. Milcu, rectorul Institutului Medico-Farmaceutic, acad. A. Kreindler, directorul Institutului de neurologie „I. P. Pavlov" şi Marius Nasta, membru corespondent al Academiei R.P.R., prim vicepreşedinte al Societăţii ştiinţelor medicale.

Ceremonia înhumării a avut loc la cimitirul „Belu".

(Agerpres)

Cărţi noi apărute în Editura Tineretului

„Lenţa", nuvela tînărului prozator Francisc Munteanu, apărută de curînd în Editura Tineretului se bucură de aprecierea cititorilor datorită măestriei şi curajului cu care autorul zugrăveşte aspectele noi ale vieţii din satele noastre. Nuvela prezintă convingător creşterea conştiinţei şi a demnităţii unor oameni simpli ca Lenţa, Gheorghe şi alţii, care rămîn în mintea cititorului şi-i devin dragi.

←

→

Acţiunea noului roman al lui Ieronim Şerbu „Rădăcinile bucuriei" se petrece în uzina „Laminorul" din Bucureşti şi înfăţişează lupta tînărului inginer Ştefan Moroianu şi a maistrului Petre Duna pentru o înaltă productivitate a muncii.

Sprijiniţi de comuniştii şi muncitorii cinstiţi din fabrică, aceştia reuşesc să obţină o producţie mărită, în ciuda uneltirilor duşmanului de clasă, strecurat în posturile de răspundere ale administraţiei fabricii.

Convieţuire frăţească

Prin Timişoara de azi

Aici, în piaţa asta mică, de la capătul străzii Gheorghe Doja din Timişoara, a fost ars pe rug, acum mai bine de patru secole, Gheorghe Doja, conducătorul iobagilor romîni şi maghiari. Acum patru sute de ani robii feudalilor, iobagii romîni şi maghiari, au găsit cale unită în răscoală.

Aici, în piaţa asta mică, s-au răzbunat boierii pe cutezanţa robilor. Aici a fost aşezat pe tronul de fier înroşit Gheorghe Doja, aici i s-a aşezat pe cap coroana de fier incinsă, aici au trebuit să guste căpeteniile săracilor pămîntului, răsculaţii romîni şi maghiari, carnea lui.

Iar noi păstrăm şi azi în amintire figura acestui mare martir. Şi-l vor ţine minte şi urmaşii noştri. Noi am avut însă fericirea să vedem împlinit visul pentru care a luptat Doja, visul cîntat de mulţi poeţi ca Şandor Petöfi.

★

Ciudat de repede ni se obşinuiesc ochii cu tot ce vedem în jur. M-am gîndit la asta, cînd urmăream activitatea portarului de la fabrica „Progresul", dimineaţa la sosirea ziarelor

„Progresul" este o mică fabrică de aţă. E aproape de strada Gheorghe Doja. Ca în fiecare dimineaţă portarul scoate lista abonaţilor la ziare din sertar. Apoi scrie numele abonatului pe marginea albă de sus. L-am văzut pe portarul de la „Progresul" trecînd nume de muncitori pe ziarele „Szabad-Szo" „Pravda" (ziarul populaţiei sîrbe din R.P.R.), „Drapelul Roşu", toate organe locale

La sfîrşitul lucrului, muncitorii vin să-şi ia ziarele de la poartă. Pe cît de obişnuit împarte dimineaţa portarul ziarele, pe atît de obişnuit sînt ele luate după amiază de cititori.

Ne-am obişnuit să citim ziarele, să ascultăm la radio ştirile din lumea largă în limba pe care am învăţat-o de la mama.

Şi nimeni nu se miră în Timişoara — unde acum un deceniu numai, trebuia să-ţi pui lacăt la gură — că sînt trei ziare locale în limbile minorităţilor naţionale.

A sunat încetarea lucrului la mica fabrică „Progresul". Muncitorii îşi iau ziarele. Unul ia „Szabad-Szo", altul „Pravda", ori „Drapelul Roşu", alţii ziare centrale.

E firesc şi normal ca nimeni să nu se mai mire. E o clipă obişnuită de fiecare zi : luarea ziarelor de la poartă.

Oare cîte clipe de astea fireşti şi obişnuite s-au învăţat ochii noştri să vadă de zece ani încoace ?

★

De aici de pe strada Gheorghe Doja, cum o iei la dreapta şi treci podul de peste Bega poţi zări clădirea înaltă a Teatrului de Stat din Timişoara.

E un teatru neobişnuit pentru oaspeţi, pentru timişoreni foarte obişnuit. Unde ai putea vedea pe o singură scenă piesa „Maşenka", jucată în mai multe limbi ? La Timişoara „Maşenka" se joacă şi de Teatrul de Stat Maghiar şi de cel German. Un teatru cu trei secţii.

De unde s-au găsit artişti pentru trei teatre ? Dar cîte comori nu are poporul ? Tudor Olaru a fost lăcătuş la C.F.R., acum e artist la Teatrul de Stat. Croitorul de ieri Schuch Peter e azi artist al secţiei germane, ori utemista Boka Elisabeta de la fabrica „Ocsko Terezia", una din cele mai tinere elemente talentate ale secţiei maghiare.

Dacă vii la deschiderea stagiunii teatrale din Timişoara vei putea vedea „Bolnavul închipuit" de Molière, jucat de actorii germani.

Am auzit că se înfiinţează la Timişoara şi un Ansamblu de Stat Sîrbesc. L-am căutat pe inspectorul cultural Nixici Ştefan, la sfatul popular al oraşului, să-mi dea nişte informaţii despre noul ansamblu. Nu l-am găsit însă. Mi s-a spus că e plecat prin Sînicolaul-Mare, Cenad, Beregsău, Peciul Nou, să caute tamburaşi, cîntăreţi din ţimbală, dansatori şi solişti vocali.

Aici, aproape de locul unde acum patru sute de ani a sfîrîit pe rug carnea conducătorului iobagilor romîni şi maghiari, neuitatul martir Gheorghe Doja, se va urca curînd pe scenă o nouă formaţie artistică populară, Ansamblul Sîrbesc de Stat.

★

În piaţa Vasile Roaită, exact a patra staţie cu tramvaiul de la strada Gheorghe Doja, se deschide o nouă librărie : „Librăria noastră nr. 13", pentru difuzarea manualelor şcolare. Magazia librăriei **este de acum gata amenajată. Au început** să sosească sute de mii de cărţi şcolare, mai multe ca anul trecut.

Se apropie ziua deschiderii noului an şcolar. In această librărie vor veni părinţi cu copii de mînă să cumpere manuale şcolare. Vor veni să cumpere cărţi peste 13.000 de şcolari din 57 şcoli elementare şi medii ale oraşului, cu limbi de predare : romînă, maghiară, germană, sîrbă şi idiş. Acum zece ani în Timişoara era doar un număr redus de şcoli şi de elevi.

In tramvaiul ăsta ce trece prin strada Gheorghe Doja, acum 10 ani era lipit un mic afiş : „Vorbeşte romîneşte !", lozincă şovină a regimului burghezo-moşieresc.

Acum la „Librăria noastră" nr. 13 lucrurile se petrec cam aşa : Intră un tată cu feciorul de mînă şi cere :

— Vă rog o gramatică a limbii romîne.

Şi vînzătoarea va întreba :

— In ce limbă doriţi ?

— In maghiară, vă rog.

Mai mult ca sigur că vînzătoarea va întreba aşa. De unde să ştie ea la ce fel de şcoală învaţă băiatul. Librăria deserveşte doar şi satele regiunii. Şi pentru asta s-au tipărit manuale în limbile : romînă, rusă, maghiară, germană, sîrbă, croată, cehă, slovacă, ucraineană, bulgară, şi idiş. In total, 11 limbi.

Să nu uităm, că sînt unele continente unde oamenii nu vorbesc în 11 limbi. La Timişoara, la a patra staţie de la locul unde a fost ucis Gheorghe Doja, se va deschide în curînd o librărie unde se vor găsi cărţi şcolare în mai multe limbi ca pe un întreg continent.

★

Am răsfoit caietul unui agitator din Timişoara. In acest caiet erau trecute o sumedenie de însemnări pe care agitatorul le foloseşte în munca lui. Am citit în acest caiet despre fabrici noi, creşe, cămine, şcoli, facultăţi, spitale, cluburi, magazine, linii de tramvaie şi despre atîtea şi atîtea Am înţeles totul, numai asupra unor cifre am avut nedumeriri. Era trecut aşa: 1944—85% — 1954 3.700.378.

L-am întrebat pe agitator ce reprezintă aceste cifre. El mi-a răspuns zîmbind că 85 la sută este vestita cifră a analfabeţilor noştri de acum un deceniu, iar **3.700.378 este numărul cărţilor vîndute de** Centrul de librării şi cărţi din Timişoara de la începutul anului 1952 şi pînă în prezent.

★

Păcat că n-aţi fost sîmbătă şi duminica trecută la Timişoara. Au venit în aceste zile din toate colţurile regiunii 1.800 de oameni. Au venit numai să cînte şi să joace. In aceste zile s-a desfăşurat faza regională a celui de al III-lea concurs pe ţară a formaţiunilor artistice de amatori de la sate. Au venit zeci de coruri, echipe de joc, formaţiuni instrumentale, solişti vocali şi instrumentişti, recitatori, cititori artistici şi prezentatori de programe.

Două zile în şir s-au suit pe aceeaşi scenă cîntăreţi şi jucători romîni, maghiari, germani, sîrbi şi bulgari, care s-au întrecut în a arăta cele mai frumoase cîntece şi jocuri ale lor. Pe o singură scenă, s-au jucat aici, în oraşul unde Gheorghe Doja a fost ars de viu pentru că i-a condus pe robii romîni şi maghiari împotriva boierimii, sîrbe şi ceardaşuri, colo-mare (joc sîrbesc), valsuri şvăbeşti şi jocuri bulgăreşti. S-a întîlnit aici, pe o singură scenă, tot ce-a dat mai frumos în decursul veacurilor poporul.

Iar seara, oraşul arăta ca un carnaval. Au ieşit participanţii la concurs pe străzile oraşului, în costumele lor pitoreşti. S-au adunat în aceste seri la Timişoara toate culorile curcubeului.

S-au plimbat şi pe aici, pe strada Gheorghe Doja, fetele din Bucovăţ îmbrăcate cu catrinţe din guşa golumbului, brodate cu fir de aur, cu beches la piept, cu covărlac şi cocori pe frunte ; braţ la braţ cu fete maghiare îmbrăcate în fustiţe albe înfoiate, cu cizmuliţe roşii. Treceau aici pe strada Gheorghe Doja, băieţii din satele sîrbeşti cîntînd, bulgăroaicele din Breştea cu costumele lor neasemuit de frumoase, brodate toate aproape numai în fire de aur.

Am citit atîta bucurie în ochii acestor oameni !

Pe strada Gheorghe Doja au trecut cîntînd la braţ urmaşii de peste patru secole ai iobagilor lui Gheorghe Doja. Au fost oamenii de prin partea locului uniţi şi acum patru sute de ani. Atunci i-a unit jalea şi amărăciunea. Ei sînt acum cu adevărat uniţi, mai uniţi ca oricînd în bucuria şi fericirea vieţii pe care o trăiesc.

ŞTEFAN HALMOŞ

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

★ ★

In preajma sesiunii Consiliului U.I.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 august a sosit la Moscova primul grup de participanți la sesiunea Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.) care își începe lucrările la 20 august.

Printre cei sosiți sînt următorii membri ai Comitetului Executiv al U.I.S.: Jiri Pelikan, secretar general al U.I.S.; Se Bandin, vicepreședinte al U.I.S., reprezentant al studenților din China; Telalov, secretar al U.I.S. din partea Bulgariei; Azcarate, reprezentant al studenților din Spania republicană; Pike (Australia), Verges (Reunion), Busono (Indonezia), Arellano (Ecuador), Patoki (Ungaria).

In aceeași zi au sosit la Moscova reprezentanți ai studenților din Romînia, Olanda, Birmania și Franța.

Impotriva trimiterii de noi trupe în Tunisia și Maroc

PARIS 18 (Agerpres). — Uniunea Tineretului republican din Franța a publicat o declarație în care protestează împotriva trimiterii de noi trupe franceze în Tunisia și Maroc.

Tinerii francezi, se arată în declarație, nu vor să-și sacrifice tinerețea lor pentru apărarea intereselor colonialiștilor în Tunisia și Maroc. Ei luptă pentru ca aceste popoare să-și cucerească independența.

Declarația cere guvernului francez să aplice o politică de pace și de prietenie cu popoarele marocan și tunisian și să înceteze trimiterea de noi întăriri care contribuie la agravarea situației interne din aceste țări.

Tineretul indonezian cere dezvoltarea comerțului internațional

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul indonezian „Berita Indonesia" publică un articol în care cere ca Indonezia și celelalte țări din Asia să lupte pentru desființarea neîntîrziată a embargoului asupra comerțului cu Republica Populară Chineză și cu celelalte țări ale lagărului democratic.

Congresul tineretului din Indonezia, care a avut loc la Semaranga între 7 și 11 august, a adoptat o rezoluție chemînd guvernul Indoneziei să ceară O.N.U. desființarea embargoului asupra comerțului cu Republica Populară Chineză.

Ziarul „Freies Volk" despre țara noastră

BONN 18 (Agerpres). — Sub titlul „Visuri care devin realitate", ziarul „Freies Volk" publică un articol în care descrie mărețele transformări care s-au petrecut în Romînia sub regimul de democrație populară.

Articolul se ocupă în mod special de viața tineretului din Republica Populară Romînă și de marile perspective și posibilități ce stau în fața tuturor tinerilor. „Spre deosebire de trecut, cînd mii de studenți fugeau cu disperare după o slujbă, fiind urmăriți de spectrul șomajului și al foametei, în prezent studenții, după ce termină facultatea, sînt repartizați imediat în posturi corespunzătoare pregătirii lor".

Walter Bedell Smith a demisionat

WASHINGTON 18 (Agerpres). După cum anunță Buletinul de Știri al Casei Albe, generalul Walter Bedell Smith, subsecretar al Departamentului de stat al S.U.A., a demisionat „din motive de sănătate".

Președintele Eisenhower a numit în locul lui Bedell Smith pe Herbert Hoover Jr., fiul fostului președinte al Statelor Unite.

Hoover își va prelua postul după confirmarea numirii sale de către Senat.

Popoarele Asiei resping planul american de creare a unui bloc agresiv în Sud-Estul Asiei

S. U. A. amenință pacea și securitatea popoarelor Asiei

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: Comentind știrile cu privire la apropiata conferință din Filipine care se va ține în scopul creării blocului militar în Asia de sud-est, presa chineză condamnă în unanimitate uneltirile agresive ale cercurilor guvernante americane, calificîndu-le drept o gravă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor Asiei.

S.U.A., scrie ziarul „Jenminjibao", duc deschis politica lor de amenințare a păcii în Asia și de creare a unor noi focare de război. Caracterul agresiv al blocului care se proiectează este cu totul evident, deși S.U.A. încearcă să prezinte drept o organizație care ar avea menirea „să întărească pacea în întreaga Asie de sud-est și în regiunea de sud-vest a Pacificului". Organizația S.E.A.T.O. (blocul Asiei de sud-est) pe care vor să o creeze cercurile guvernante ale S.U.A., reprezintă un bloc militar îndreptat împotriva Chinei și are drept scop să torpileze acordurile de la Geneva în problema Indochinei.

Planurile americane de creare a S.E.A.T.O., scrie în continuare ziarul, întîmpină neîncrederea și rezistența crescîndă a țărilor asiatice. Acest lucru este dovedit de faptul că în Asia de sud-est numai regimurile marionetă din Tailanda și Filipine s-au lăsat atrase în noul pact.

Ziarul „Guanminjibao" scrie că apropiata conferință din Filipine aduce popoarelor Asiei primejdia unui nou război. Popoarele Asiei se pronunță pentru pace și colaborare. Ele urăsc planurile de dezlănțuire a incendiului unui nou război. Pacea și colaborarea între popoarele Asiei nu numai că sînt posibile, ci ele constituie baza actualelor relații între R. P. Chineză și vecinele acestora, ca India și Birmania.

Nu se poate hotărî soarta statelor asiatice fără participarea țărilor cointeresate

DELHI 18 (Agerpres). — TASS transmite: Opinia publică din India își exprimă nemulțumirea față de planurile de constituire a blocului agresiv în Asia de sud-est. În comentarii vehemente pe marginea apropiatei conferințe de la Baguio (Filipine), la care vor lua parte S.U.A., Anglia, Franța, Australia, Noua Zeelandă, Filipinele și Tailanda, presa indiană subliniază că încercarea de a înjgheba un bloc militar în Asia de sud-est reprezintă un amestec direct al statelor occidentale în treburile țărilor Asiei. Ziarul „Hindustan Times" scrie că participanții la conferința de la Baguio intenționează să rezolve problemele țărilor Asiei fără consimțămîntul lor. „Este de mirare, scrie ziarul, că pînă și astăzi puterile occidentale consideră că pot să hotărască soarta statelor asiatice fără participarea țărilor cointeresate".

Subliniind că alianța proiectată de cercurile agresive ale S.U.A. va fi o organizație pur militară, ziarul „Indian Express" subliniază că principalele țări asiatice, inclusiv India, Indonezia, Birmania și Ceylonul, au refuzat să participe la această alianță. Ziarul avertizează că în legătură cu încetarea focului în Indochina nu trebuie să se facă nimic de natură să prejudicieze perspectiva păcii și să împiedice lucrările comisiei țărilor neutre în Indochina.

Recepția oferită de ambasadorul Republicii Indonezia în U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 august, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Indonezia în U.R.S.S., R. Subandrio, a oferit o recepție cu prilejul Zilei proclamării republicii.

La recepție au fost de față: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; B. P. Beșcev, V. P. Eliutin, A. G. Zverev, I. G. Kabanov, S. M. Tihomirov, miniștri ai U.R.S.S.; A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; K. M. Sokolov, președintele Comitetului de Stat pentru construcții de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.; reprezentanți ai vieții publice, oameni ai științei și culturii, ziariști sovietici și străini.

R. Subandrio, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Indonezia și N. A. Bulganin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au rostit cuvîntări. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Conferința de presă a președintelui Eisenhower

WASHINGTON 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La conferința sa de presă din 17 august, președintele Eisenhower a refuzat să-și exprime părerea în legătură cu amendamentele franceze la tratatul cu privire la „armata europeană". Totuși el a lăsat să se înțeleagă că aceste amendamente nu vor necesita o nouă discutare a tratatului de către parlamentele țărilor care l-au și ratificat. Totodată, el a recunoscut că amendamentele franceze nu schimbă conținutul tratatului cu privire la „armata europeană".

Eisenhower s-a referit la problema Taiwanului. El a arătat că flota a 7-a a S.U.A. are și pe viitor sarcina de a asigura ocupația americană a acestui teritoriu chinez.

Pronunțîndu-se în legătură cu proiectul de lege adoptat în Congres, privitor la interzicerea partidului comunist, Eisenhower l-a găsit satisfăcător. El a recunoscut însă în același timp că este pus într-o oarecare dilemă în fața unui asemenea proiect de lege. El nu a arătat precis cum poate fi interzis Partidul Comunist și totodată să se respecte în continuare drepturile cetățenești ale omului.

Poporul japonez cere interzicerea armelor de exterminare în masă

ȘANHAI 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum transmite postul de radio Tokio, în Japonia apelul pentru interzicerea armei atomice și a armei cu hidrogen a fost semnat pînă în prezent de 18.900.000 persoane. Campania pentru stringerea de semnături continuă.

Situația din Maroc

PARIS 18 (Agerpres). — Situația din Maroc continuă să rămînă încordată.

Presa pariziană anunță că în ultimele 3—4 zile autoritățile coloniale franceze au desfășurat operațiuni de „curățire" în orașele marocane. La 16 august, în orașul Fez, patru batalioane ale legiunii străine franceze, două escadroane de cavalerie și poliția au încercuit cartierele arabe și au organizat mari percheziții. Au fost arestați 130 marocani „suspecți". In afară de aceasta, aproximativ 200 de persoane au fost reținute pentru anchetă. Populația a primit ordin de a nu părăsi locuințele în tot cursul acestei operațiuni, pe care a condus-o generalul Duval, comandantul trupelor franceze din Maroc.

După cum anunță agenția France Presse, la 16 august a sosit la Fez rezidentul general Lacoste pentru „a asista personal la terminarea operațiunii".

In legătură cu aplicarea acordurilor de armistițiu în Indochina

PEKIN 18 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații anunță din Vietnamul de sud că la 17 august a avut loc în orașul Funghiep prima întîlnire dintre delegația Armatei Populare Vietnameze și cea a forțelor Uniunii franceze din comisia mixtă de armistițiu pentru Vietnamul de sud.

Cele două delegații au discutat măsurile concrete pentru crearea unei linii continue a pozițiilor forțelor armate ale celor două părți și pentru înfăptuirea încetării complete a operațiunilor militare pe toate fronturile din Vietnamul de sud, în conformitate cu acordurile de la Geneva și cu hotărîrile luate în cadrul conferinței militare de la Tung Jia.

★

După cum anunță agenția France Presse, la 18 august încep operațiunile de repatriere a prizonierilor de război francezi și vietnamezi. Potrivit acordului încheiat, în fiecare zi vor fi schimbați la Vietri 400 de prizonieri ai armatei populare contra 500 de prizonieri ai corpului expediționar francez.

Se anunță de asemenea că numărul prizonierilor schimbați zilnic în al doilea centru, Samson, va fi aproape egal.

Scurte știri

● Ici dimineața se deschide la Ministerul Afacerilor Externe de la Bruxelles conferința celor șase țări semnatare ale tratatului „armatei europene".

Principala problemă care va fi discutată la această conferință și scopul esențial pentru care ea a fost convocată este ratificarea de către Franța a tratatului „comunității defensive europene".

● După cum transmite postul de radio Londra, la 17 august, aproximativ 4.000 de docheri din Hull (coasta de est a Angliei) au încetat lucrul în semn de protest împotriva condițiilor de muncă. Nu se mai încarcă nici un fel de mărfuri. Activitatea în port este paralizată.

● Senatul reacționar din Hamburg a ordonat confiscarea a trei camioane cu alimente și alte daruri trimise de populația R. D. Germane pentru muncitorii greviști din transporturi. Autoritățile vamale au refuzat să elibereze aceste produse, pretextind anumite dispoziții ale regulamentelor privitoare la devizele străine și la vamă și le-a trimis înapoi în R. D. Germană.

Două expoziții

Avem în față două fotografii. Ele reprezintă aspecte de la două expoziții organizate la Copenhaga. Prima fotografie (cea de sus) ne înfățișează un stand al expoziției din uriașa sală „Forum". Mulți locuitori ai capitalei Danemarcei s-au oprit în fața complicatei combine de recoltat sfeclă, admirînd măiestria constructorilor sovietici. Numai în timp de 17 zile expoziția sovietică, (unde au putut fi văzute mii de produse ale giganticei industrii sovietice: mașini, automobile, aparate de precizie etc.) a fost vizitată de 100.000 oameni, cifră record pentru mica Danemarcă. In aceleași zile, la Copenhaga a mai funcționat și o altă expoziție. In fiecare vară în raionul Bellahoe se deschide o expoziție agricolă națională. Aci, producătorii agricoli danezi își expun cele mai bune realizări. Nu mică a fost surpriza locuitorilor Copenhagăi cînd, ducîndu-se în vara aceasta să viziteze expoziția agricolă au dat peste niște standuri de genul celui din fotografia a doua (cea de jos). Vacile de rasă, purcelușii, iepurii, au fost înghesuiți pentru a face loc celui mai modern armament american: tancuri, instalații de torpilare, tunuri cu reacție, napalm, și alt inventar „agricol" de genul acesta. E interesant de remarcat faptul că organizatorii americani și-au expus armamentul lor în interiorul expoziției agricole. Ei au recurs la această operație de „contrabandă" pentru că știau că altfel locuitorii Copenhagăi nu vor vizita expoziția americană a morții și distrugerii. (In intenția propagandiștilor dolarului expoziția războinică a fost menită desigur să intimideze poporul danez cu „nemaipomenitele" arme americane).

E foarte probabil însă că rezultatul va fi exact contrar. „Expoziția" americană de armament din Copenhaga completează de minune pălăvrăgelile propagandiștilor americani care caută să-i convingă pe danezi despre „dorința de pace" a Statelor Unite care apără — chipurile — omenirea de „pericolul comunist"... Din cele două expoziții: cea sovietică din sala „Forum" și cea americană din raionul Bellahoe, danezii simpli s-au putut convinge încă odată cine apără pacea și cine pregătește războiul, cine este pentru colaborare pașnică în folosul bunăstării a oamenilor și cine este pentru ruine, moarte, distrugere.

Lupta Uniunii Sovietice pentru securitatea colectivă în Europa

C. Paraschivescu-Bălăceanu
vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R.

Cu cîteva luni în urmă „New-York Times" pornind să facă praf și pulbere propunerile sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa, s-a trezit afirmînd că acestea „n-ar ține seama de cei 40 de ani de istorie care au schimbat fața lumii".

Desigur adepților scindării Europei în blocuri agresive le este neînchipuit de greu să combată judicioasele argumente sovietice care pledează în favoarea securității colective. De aceea ei încearcă să scormonească trecutul pentru a găsi pretexte de respingere a oricărei inițiative sovietice de pace. Dar faptele rămîn fapte și, biruind trecerea timpului, ele vin să demonstreze cu claritate **valoarea istorică** a propunerilor sovietice, însemnătatea lor uriașă pentru reglementarea păcii pe agitatul nostru continent.

Propunerile sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa indică în esență necesitatea acțiunii colective a tuturor statelor europene, indiferent de structura lor socială și politică, în fața primejdiei pe care o reprezintă o eventuală agresiune. Așa dar se propune evitarea scindării Europei în blocuri agresive, opuse unele altora. Formarea unui lagăr unic al tuturor statelor europene iubitoare de pace înseamnă a lega de mîini și de picioare pe cei care ar fi tentați să tulbure din nou pacea Europei cîștigată cu atîtea și atîtea jertfe. Dimpotrivă, formarea de coaliții militare antagoniste constituie calea care duce în mod inevitabil către război.

In preajma primului război mondial invocîndu-se necesitatea creării și păstrării unui „echilibru de forțe" în Europa s-au format două grupări de state — Tripla alianță și Antanta. Ce a urmat se știe bine. Invățămintele acestui război nu au fost luate în seamă nici măcar după puțini ani mai tîrziu cînd la adăpostul unor murdare combinații politicianiste de culise au apărut felurite „axe" și „triunghiuri" de genul „axei Berlin-Roma" și „triunghiul Berlin-Roma-Tokio". Inspiratorii direcți ai acestei coaliții agresive au fost conducătorii S.U.A., Angliei și Franței care socoteau că pot să tragă foloase de pe urma reînarmării Germaniei și că tradiționala tendință de expansiune a militarismului prusac va putea fi dirijată către răsărit, mai precis către U.R.S.S. Este însă bine cunoscut faptul că agresorii hitleriști nu au făcut alegere și că la momentul potrivit ei au îndreptat tăișul baionetelor chiar și împotriva acelora care le-au pus aceste baionete în mîini.

Politica externă sovietică a sezisat însă din timp această evoluție a evenimentelor. Ințelegînd primejdia pe care o reprezenta o agresiune prusacă, Uniunea Sovietică a propus încă de la 6 februarie 1933 în fața Comisiunei generale pentru dezarmare adoptarea unei definiții a agresiunii și a agresorului. Necesitatea precizării exacte a termenului „agresiune" se impunea pentru „a fi evitat orice pretext pentru justificarea acesteia". Demascarea agresiunii însemna un pas important spre asigurarea securității generale și în primul rînd a securității europene, securitate pe care revanșarzii germani o primejduiau. Cercurile conducătoare engleze și franceze n-au vrut însă să facă acest pas, după cum n-au vrut mai tîrziu să facă alți pași ce cu siguranță ar fi putut împiedica dezlănțuirea războiului care a adus omenirii atîtea pagube.

Uniunea Sovietică, în ciuda lipsei de înțelegere a puterilor occidentale, a continuat cu consecvență lupta sa pentru realizarea unor convenții care să împiedice agresiunea pe continentul nostru. Astfel în 1934 s-au dus tratative privitoare la încheierea unui pact de garantare a securității în Europa răsăriteană. In 1935, ca urmare a eforturilor depuse de Uniunea Sovietică, s-a reușit să se încheie tratate de asistență mutuală între Uniunea Sovietică, Franța și Cehoslovacia.

Dar primejdia agresiunii creștea. In fața acestei primejdii Uniunea Sovietică face cunoscut lumii întregi propunerile sale cu privire la măsurile de consolidare a securității colective, propuneri transmise la 30 august 1936 secretarului general al Ligii Națiunilor cu cererea de a fi puse în dezbatere în sînul Ligii Națiunilor. Anglia și Franța, care în vremea aceea dirijau activitatea Ligii Națiunilor, au îngropat propunerile sovietice în arhivele acestei organizații.

Reprezentantul sovietic la Liga Națiunilor a declarat în numele Guvernului Sovietic încă de acum 18 ani: **„Sîntem pentru un acord internațional de natură nu numai să întărească bazele existente ale păcii, ci dacă este posibil să și creeze altele noi. Sîntem pentru participarea la acest acord a tuturor țărilor care nutresc o asemenea dorință. Sîntem pentru asigurarea securității tuturor popoarelor Europei".**

Cercurile conducătoare occidentale erau însă hotărîte să lase mîna liberă agresorilor. Marile concerne americane ca „Dupont de Nemours" ajunseseră încă din 1925 la un acord cu marele concern german „I. G. Farbenindustrie". Morgan, Rockefeler, Lamont și alți magnați americani au patronat renașterea industriei de război germane. De altfel un rol de seamă în renașterea militarismului german l-a avut cunoscuta bancă americano-germană Schroder. Și după cum se știe unul dintre reprezentanții centralei din New-York ai acestei bănci a fost John Foster Dulles, actualul secretar de stat al S.U.A., pe atunci conducător al firmei de avocați „Sullivan and Cromwell".

(Privind prin perspectiva istoriei nu este greu să înțelegem de ce dl. Dulles se agită atît de mult în scopul reînarmării Germaniei occidentale).

Fostul ministru britanic Chamberlain, cel care a dus politica de încurajare a agresiunii prusace și de canalizare a ei către Răsărit a spus la timpul său într-un moment de luciditate politică: „Generația asupra căreia va cădea povara unui război inutil va condamna cu asprime pe oamenii de stat din zilele noastre care nu vor lua la timp măsuri pentru evitarea războiului".

El a avut perfectă dreptate. Generația de englezi — și nu numai de englezi — care a avut de îndurat suferințele agresiunii hitleriste nu a uitat fără îndoială că guvernanții printre care se numără și Chamberlain sînt vinovați de faptul că această agresiune nu a fost la timp prevenită. Tratativele pe care Uniunea Sovietică le-a propus la 17 martie 1938, adică cu cinci zile după ce Austria fusese deja acaparată de către agresorii prusaci, au fost sabotate în fel și chip de către guvernul Majestății Sale. Este bine de amintit că în răspunsul britanic la propunerile sovietice se arăta că o conferință în vederea adoptării „unor acțiuni coordonate împotriva agresiunii nu va exercita în mod necesar, după părerea guvernului Majestății Sale, o influență favorabilă asupra perspectivelor păcii europene".

Documentele oficiale britanice referitoare la perioada premergătoare celui de al doilea război mondial cuprinse în volumul al VI-lea din cea de a treia serie de „Documente cu privire la politica externă britanică" arată că Anglia și Franța au fost nevoite sub presiunea opiniei publice să înceapă în 1939 tratative cu Uniunea Sovietică, însă au făcut tot ce le-a stat în putință pentru ca asigurarea securității europene să fie împiedicată. Reprezentantul englez trimis la Moscova pentru tratative își liniștea mai marii săi arătînd că — datorită manevrelor la care se deda — nu există șanse imediate de încheiere a unui acord: „Vom putea trata luni de zile cu Moscova fără a realiza un acord concret". Aceste tratative erau necesare puterilor occidentale din punct de vedere al reacției opiniei publice. Totodată aceste tratative le erau necesare pentru a realiza un aranjament cu hitleriștii în privința îndreptării către U.R.S.S. a tendințelor expansioniste ale Germaniei revanșarde.

Chemările Uniunii Sovietice pentru o acțiune colectivă în fața agresiunii au rămas atunci fără rezultat. Astfel agresiunea hitleristă nu a putut fi evitată. Dar chiar în acea vreme o seamă de oameni politici din occident își dădeau seama că realizarea propunerilor sovietice ar fi ferit Europa de un război nimicitor. Robert Coulondre, ambasadorul Franței în Germania hitleristă, a subliniat în rapoartele sale trimise în 1939 guvernului francez că dacă Uniunea Sovietică, Anglia și Franța ar acționa în comun, Hitler ar fi nevoit să bată în retragere.

Conducătorii occidentali orbiți de antisovietismul lor n-au înțeles primejdia în care-și aruncau propriile lor țări. Dușmănia față de Uniunea Sovietică îi împiedica să înțeleagă că expun țările lor riscului de a fi invadate de o mașină de război minuțios pregătită ani de-a rîndul.

Rezultatul miopiei politice a conducătorilor puterilor occidentale se cunoaște. Europa și lumea întreagă au fost tîrîte într-un groaznic război.

Au trecut aproape 10 ani de la nimicirea hitlerismului și iată că unele evenimente din perioada antebelică se repetă cu o asemănare uimitoare. Militarismul german înfrînt în cel de al doilea război mondial este refăcut de către cei care l-au încurajat și înainte cu 15—20 de ani. E drept forma este alta, conținutul rămîne însă același.

Folosind răsuflatul pretext al „echilibrului de forță" puterile occidentale, și în primul rînd S.U.A., sînt gata să înjghebeze o așa zisă „comunitate defensivă europeană" în care cuvîntul hotărîtor să-l aibă Wehrmachtul reînviat. Tratatele de la Bonn și Paris consfințesc tocmai această reînviere. Cercurile conducătoare occidentale încearcă pe toate căile să refacă potențialul militar vestgerman și să salveze planul „c.d.e.". Propunerile așa numite de „compromis" ale lui Mendes France și amenințările americane de includere directă a Germaniei occidentale în N.A.T.O. arată cît de mare este primejdia pe care o reprezintă reînvierea militarismului prusac, indiferent de forma pe care o îmbracă.

Oamenii simpli se întreabă cu îngrijorare: se va repeta oare tragedia de după primul război mondial? Uniunea Sovietică răspunde însă acestei întrebări: pacea poate fi asigurată pe continentul nostru. **Calea asigurării păcii în Europa este calea securității colective.** Tratatul general european propus de Uniunea Sovietică, la conferința de la Berlin de la începutul acestui an, conține intrinsul toate elementele necesare pentru aceasta.

Propunerile sovietice privind securitatea colectivă, reafirmate în notele Guvernului Sovietic din 24 iulie și 4 august, stabilesc unirea Europei în lupta pentru pace, și țin seamă totodată și de situația S.U.A. In loc de scindarea în blocuri opuse unele altora, un singur lagăr al tuturor țărilor iubitoare de pace! In fața agresiunii — o singură atitudine: de ripostă hotărîtă dată agresorului. In același scop U.R.S.S. a propus să intre în pactul atlantic. — Organizatorii acestui pact și-au dezvăluit încă odată intențiile agresive refuzînd să accepte cererea U.R.S.S.

Propunerile sovietice pornesc de la principiile Cartei O.N.U. și se bazează pe acordurile sovieto-englez semnat la Londra la 26 mai 1942 și pe acordul sovieto-francez semnat la Moscova la 10 decembrie 1944. Ele sînt conforme cu interesele oricărei țări iubitoare de pace.

La începutul acestui articol pomeneam de o afirmație a unui ziar american care contesta valoarea propunerilor sovietice spunînd că ele nu țin seama de cele petrecute în ultimii 40 de ani. In lumina faptelor pe care le-am pomenit, nu-i greu de înțeles că cei care nu țin seama de experiența istoriei sînt tocmai politicienii americani care cu încăpățînare protejează forțele agresiunii oriunde ele există.

Propunerile sovietice, dimpotrivă, țin seama de evenimentele prin care omenirea a trecut în ultimele decenii, evenimente care arată că pacea poate fi menținută prin eforturile tuturor statelor interesate în aceasta, că agresiunea poate fi stăvilită numai prin acțiuni comune, că crearea de blocuri militare antagoniste duce în mod inevitabil la război. Popoarele lumii, printre care și poporul nostru, sprijină cu căldură propunerile sovietice considerîndu-le ca expresia năzuințelor lor cele mai fierbinți.

Istoria ne învață că numai securitatea colectivă poate salva Europa de flagelul războiului. Trebuie să luăm în seamă lecțiile istoriei. Dacă vrem să evităm noi vărsări de sînge, nu avem dreptul să fim indiferenți față de problema vitală a zilelor noastre.

ȘTIRI SPORTIVE

Astăzi încep în Capitală manifestările sportive internaționale organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei. Pe terenul din incinta velodromului Dinamo, cu începere de la ora 20, echipa chineză de baschet „1 August" va întîlni echipa C.C.A. clasată pe locul patru în turul campionatului categoriei A.

Oaspeții au sosit marți seara în Capitală după un turneu întreprins în principalele orașe ale țării. Din cele cinci jocuri disputate, baschetbaliștii chinezi au cucerit tot atîtea victorii. Ei au arătat o excelentă pregătire tehnică și tactică, impresionînd prin viteza de joc și precizia aruncărilor la coș.

Celelalte întîlniri internaționale programate săptămîna aceasta în Capitală se vor desfășura după următorul program:

Sîmbătă 21 august: stadion „23 August" fotbal: ora 15,15 Banyk Ostrava (R. Cehoslovacă) — Selecționata tineretului; ora 17: rugbi: „Swansea" (Anglia) — Locomotiva București.

Sala Dinamo, întîlnirea de haltere U.R.S.S. — R.P.R.

Duminică 22 august: stadion „23 August": fotbal, ora 15,15 — Motor Zwickau (R. D. Germană) — Selecționata asociației Știința; ora 17: „Rezervele de Muncă" Leningrad — Selecționata orașului București.

Teren Dinamo, ora 20: baschet: „1 August" (R.P. Chineză) — Dinamo București.

★

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — M. T. I. transmite:

În luna septembrie echipa de fotbal a R.P. Ungare va susține două întîlniri internaționale. Prima va avea loc la Budapesta la 19 septembrie cu echipa selecționată a R.P.R., iar opt zile mai tîrziu fotbaliștii maghiari vor juca la Moscova cu echipa selecționată a U.R.S.S.

În vederea acestor întîlniri, a fost selecționat un număr de 40 de jucători care vor începe antrenamentele la sfîrșitul acestei luni. Din lotul R.P. Ungare fac parte și o serie de tineri printre care portarul Gulyas, fundașii Karpati și Varhidi, mijlocașul Szojka și înaintașul Czordas.

(Agerpres)

SPECTACOLE

JOI 19 AUGUST

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rusalka; **Național** „I. L. Caragiale" (Comedia): Pentru fericirea poporului; **Tineretului:** Sînziana și Pepelea (la teatrul de vară din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin"); **Teatrul Țăndărică:** Umor pe sfori (la grădina de vară din str. Doamnei).

CINEMATOGRAFE: **Patria:** Mitrea Cocor, Darurl smulse naturii; **Republica,** I. C. Frimu, **Tineretului:** Aleko; **Infrățirea între popoare,** Elena Pavel: Poemul dragostei; **București,** Grădina Progres, Alex. Sahia: Poarta nr. 6; **Maxim Gorki:** Poveste de vînătoare, **Maiakovski,** Cocoșelul și găinușa; **Timpuri Noi:** Rostov pe Don, Luptați împotriva turbării, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Marele călător Kimsobo; **Lumina:** Slugă la doi stăpîni; **Victoria:** Rapsodie caucaziană; **Gh. Doja:** Aventură la Marienstadt; **Alex. Popov:** Tînăra Gardă (seria a II-a); **8 Martie:** Primăvara; **Vasile Roaită,** Moșilor: Vinovați fără vină; **Unirea:** Cu inima tînără; **Cultural:** Nunta cu zestre; **C. David:** Așteaptă-mă; **Flacăra:** Inima noastră; **T. Vladimirescu:** Povestea micului cocoșel; **Munca:** Maximka; **Popular:** Sub jug; **M. Eminescu:** De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; **Miorița:** Echipa de pe strada noastră; **23 August:** Dragoste și ură, **Donca Simo:** Nu-i pace sub măslini; **Ilie Pintilie:** Iulia; **8 Mai:** Ernst Thälmann; **Volga:** Concert internațional, Intreceri sportive prietenești; **1 Mai:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Libertății:** Arena celor curajoși; **N. Bălcescu:** Crîngul de călini; **Rahova:** Petru cel Mare (seria I-a); **Olga Bancic:** Flăcări deasupra Asiei; **Boleslaw Bierut:** Cafeneaua de pe bulevard.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.88.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. [illegible]. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii